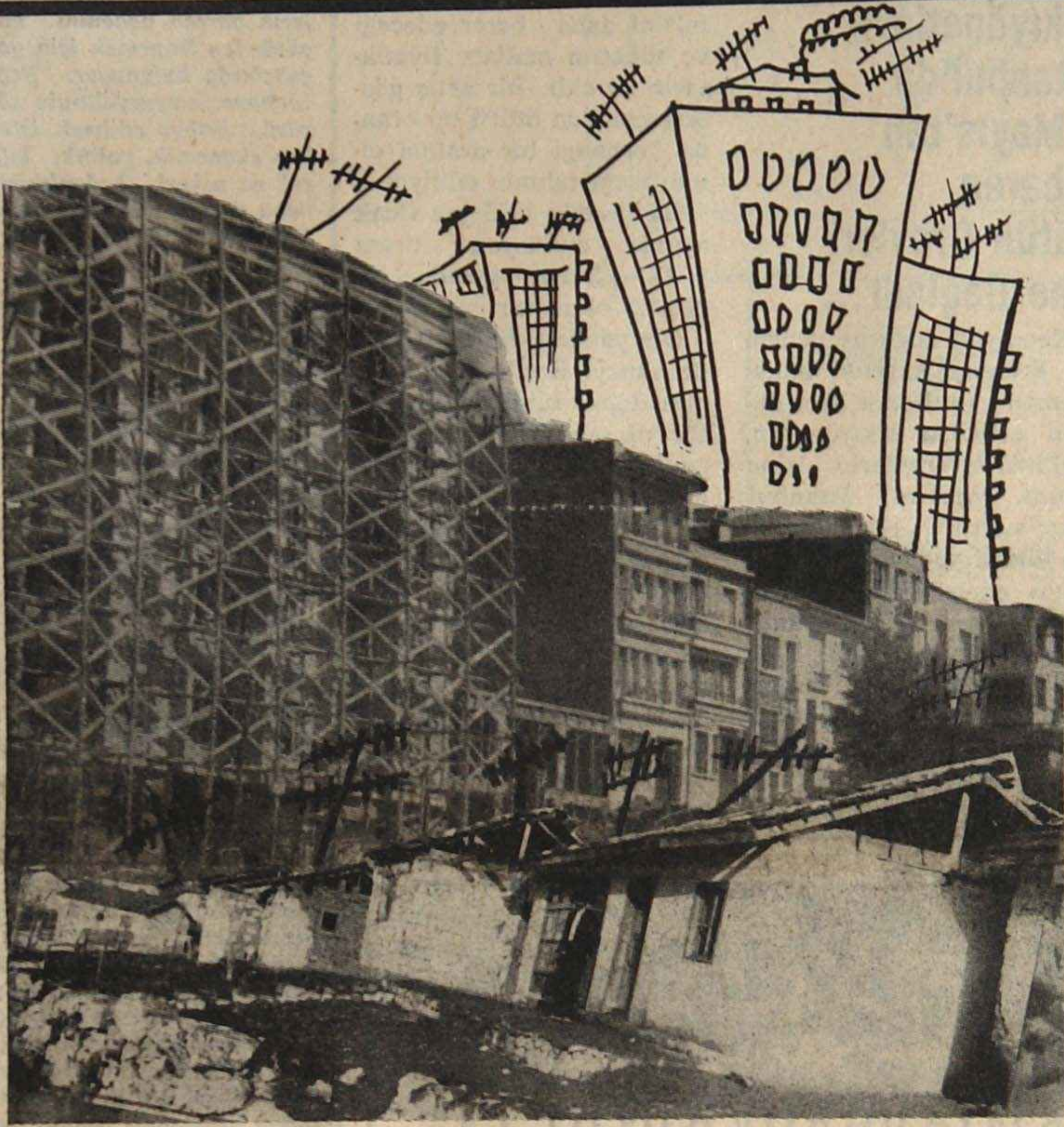
TEKNİK GÜÇ

69
1 MAYIS 1975

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN YAYIN ORGANIDIR

1 MAYIS KUTLU OLSUN

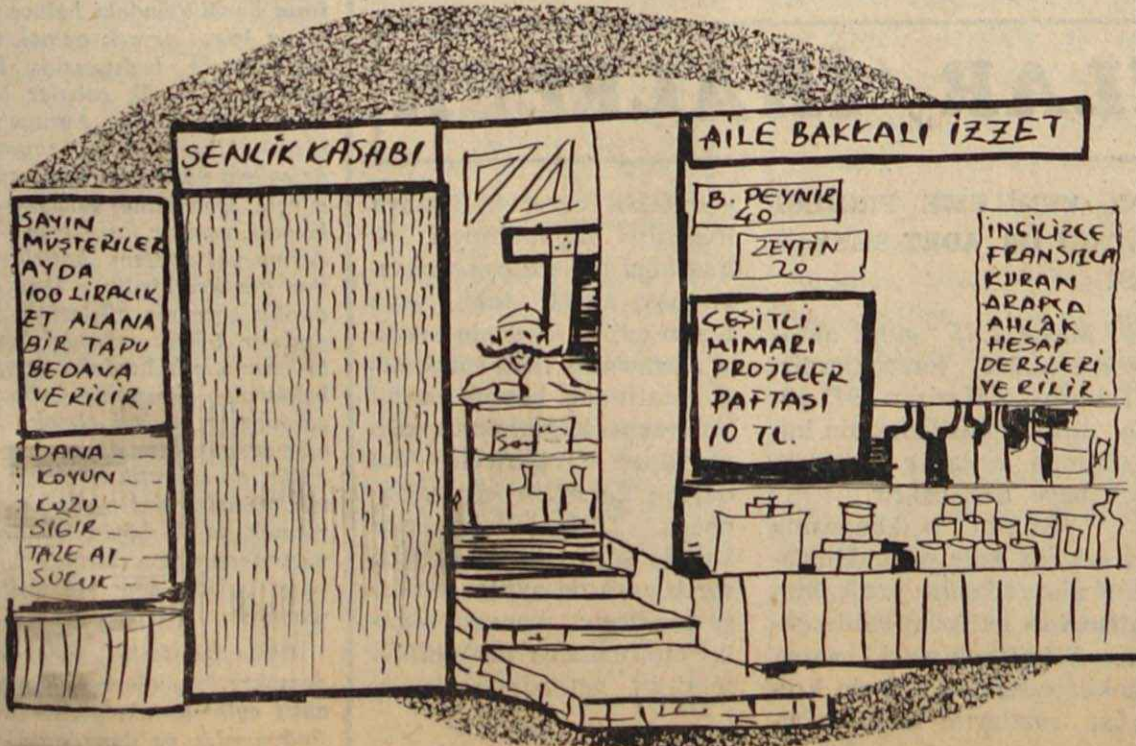
Sendikamızdan yoksun kafa emekçileri olarak 1 Mayısı kutluyoruz. Önümüzdeki yıllarda 1 Mayıs'ları Sendikalı emekçiler olarak kutlamak dileğiyle

İŞTE İNŞAAT...

Başıbozuk Yapı Üretimi'ne ve Kontrolsuz Proje'ye Son Verilmelidir!

İŞTE PROJESİ...

Çevre Belediyeler Ve Ortak Belge...

İstanbul İl sınırları içerisinde bir ucu Tuzla, diğer ucu Silivri'ye uzanan 32 çevre belediyesi bulunmaktadır. Bu belediyeler arasında nüfuslarının 200 bini aşanlarının bulunduğu göz önüne alınırsa, yapı üretimi sorununun önemi ortaya çıkar. İnşaat Mühendisleri Odası, yarı resmi bir kamu kuruluşu olarak sorunlara çözüm önermek ve sorunların çözümüne yardımcı olmak zorundadır.

Bozuk olan yapı üretimi bir ölçüde kalitesiz bir projenin ürünüdür. Çevre belediyeleri gezdiğimizde bakkal, manav, berber dükkânlarında «Plan-Proje» tabelalarını görürüz. Meslekten olmayan çıkarcı çevrelerin oluşturduğu bir projenin yapı üretimine ne denli katkısı olduğu düşünülmeye değer!

Şehir merkezinde arsa kaynaklarının azalması, yapı üretiminin çevre belediyelerde hızla artmasına yol açmaktadır. Bina boyutları 10 katı geçmektedir. Proje yapımında deprem hesapları yapılmamaktadır. 2'nci derece deprem bölgesi olan İstanbul'un bu açıdan da ciddi bir tehlikeyle karşı karşıya bulunduğu açık bir şekilde ortada bulunmaktadır.

Bunun tek çözümü kaliteli proje ve ona sağlıklı kontrol sisteminin getirilmesidir. Yapı projelerinin kontrol dışında olması nedeniyle bilim ve teknik kurallarına uymayan, emek verilmeden, mühendis olmayan yetersiz kişilerin yaptığı projelere aracılar ve işverenlerce cüzi bir ücretle imza atan mühendisler meslek onurunu ve yapı kalitesini düşürmektedirler.. Bu ortamda kaliteli proje yapabilecek mühendisler işsiz kalmaktadır ya da bu yola itilmektedirler.

Teknik hizmet üretenler, toplumdaki saygın yerlerini sağlıklı ve düzenli bir şekilde almak zorundadırlar. Kendi kendine gelişen şartlar ve sermayenin sağladığı piyasa düzeni, mesleğimizin dejenere olmasına, kamunun zarar görmesine ve haksız, yanlış bir rekabet nedeniyle üyelerin mağdur duruma düşmesine yol açmaktadır. Bu nedenle de mimarlık kurallarına uymayan yapıları ve malzeme israfını önlemek için kaliteli projeler gerekmektedir..

Önemi hergün biraz daha yaygınlasan ortak belge uygulaması, son yıllarda büyük gelişmeler gösteren, gelecekte kentin yerleşme merkezlerini oluşturacak olan bu bölgeler için büyük önem taşımaktadır. Ortak Belge uygulaması hem üyelerin ekonomik haklarının, hem de yapı üretimindeki kamu yararının korunmasını amaçlar.

Odamız, 1975-1976 döneminde çevre belediyelerde ülkemizin ve üyelerimizin yararına olan Ortak Belge uygulamasını başlatabilmek amacıyla yoğun bir çabaya girmiş bulunmaktadır. Çevre Belediye'lerden Küçük Çekmece, Bayrampaşa, Yeni Bosna, Kocasinan, Güngören'deki çalışmalar olumlu yönde gelişmiştir. Üyelerimizin bu konuya sahip çıkmaları ve aralarındaki dayanışma odamızın çalışmalarına güç katmaktadır.

Çevre Belediye'lere Ortak Belge uygulamasını getirirken, küçük arsa sahipleri ve gecekondu bölgeleri için bölgenin şartlarına uygun sosyal konut tip projeleri yapılarak uygun bir ücret karşılığı arsa sahiplerine verilebilir. Mühendis ve Mimarın kaliteli bir proje hazırlarken emeğinin karşılığını alması gerekmektedir. Ayrıca T.U.S. alan mühendis veya mimarın aldığı ücretin karşılığı olarak yapıyı denetlemesi gerekir.

Ortak Belge Uygulaması başlarken çıkarcı kimseler ve aracılarla mücadelede, üyelerimizin dayanışmasının önemi bir kat daha artmaktadır.

Halka hizmet amacı ile secilen yurtsever Belediye Reisleri çarkın kimin yararına döndüğünü ve halk için Ortak Belge Uygulamasının yararını görmelidirler.

Teknik-Güç Yazı Kurulu

SON DAKİKA

Demokrasiye Son Saldırılar

MC hükûmetinin kuruluşundan sonra, özellikle son günlerde gerçek demokrasiyi savunanlar üzerinde baskılar daha da yoğunlaşmıştı. Gün geçmiyordu ki bir derginin toplatıldığını, bir demokratik kuruluşun mahkemeye verildiğini, bir öğretmenin tutuklandığını, bir tiyatrinun kapatıldığını duymayalım... Her zaman,

(Devamı 11'de)

✱

15

günden

kalanlar

✱

Birleşmiş Milletlerin 1975 Kadınlar Yılı İle İlgili Üstelenilecek Çalışmaları Açıklandı...

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından kadınlar yılı olarak ilan edilen 1975 yılı, kadınların uzun yıllardan beri uğradıkları ayrımlara karşı açılan savaşta önemli bir dönüm noktası olacaktır. Birleşmiş Milletlerin Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü olan Unesco'nun 15 dilde yayımlanan «UNESCO'DAN GÖRÜŞ» dergisinin açıkladığına göre bu yıl, Birleşmiş Milletler başlıca şu konuya önem vermektedir:

— KADIN VE ERKEK EŞİTLİĞİNDE AŞAMALARIN YAPILMASI,

— KADINLARIN KALKINMA ÇALIŞMALARINA KATILMASI,

— DÜNYA BARIŞINI GÜÇLENDİRMEDE KADINLARIN KATKISININ KORUNMASI,

Unesco'dan görüş'ün 2/1975 tarihli 2. sayısının bildirdiğine göre, UNESCO bu amaçları gerçekleştirebilmek için birçok çalışma yapacaktır. Bu çalışmaların en önemlileri şunlardır:

EĞİTİM

- Pedagojik ve profesyonel yöneltme ve kadınların çalışma olanaklarının tartışılacağı 1976 yılı uluslararası toplantısı (uluslararası çalışma örgütü ile işbirliği yapılarak). Bu toplantının amacı kadınların, ekonomik toplumsal ve kültürel kalkınmaya katılmaları kolaylaştırma yollarını incelemek ve eğitime başlamada eşitlik sağlama çabalarını yoğunlaştırmaktır.
- Çalışan anneler üstüne araştırmalar yapmak ve okul öncesi çocuklar sorununa çeşitli ülkelerde uygulanan çözüm yollarını incelemek.
- Unesco'ya üye devletlerde sorumluluk isteyen çeşitli görevler almış kadınların «çeşitli ülke kadınlarının karşılıklı alışveriş ve işbirliği» konulu toplantılar düzenlemeleri..
- Kadının, öğretim, memuriyet, sosyal güvenlik, aile planlaması hukuki statü vb. gibi alanlardaki çeşitli haklara kavuşması sonucunda çeşitli hükümetlerin aldıkları kararlar üstüne soruşturma.
- Merkezî Afrika Cumhuriyeti ve Moritanya'da kırsal bölgelerde yaşayan kadınların teknik eğitimini içeren büyük programların ortaya atılması...

Kadınların okuma - yazma kampanyalarına katılmaları..

SOSYAL BİLİMLER

- Erkeğin ve kadının aile ve toplum yaşamındaki evrimi üstüne araştırmalar..
- Okul kitaplarına kadın konusunda incelemeler koymak.
- Barışın sağlanmasına kadınların nasıl katkıda bulunabilecekleri konusunda inceleme.

HABERLEŞME

Büyük yayın araçlarının (radyo, televizyon vb.) kadınların eğitimindeki etkisinin incelenmesi.

Yeni Adalet Bakanının Tehlikeli Adımları!

MSP'li yeni Adalet Bakanı İsmail Hakkı Müftüoğlu, genç savcıların staj sürelerinin bitimiyle ilgili olarak yapılan bir toplantıda konuşmada, 141. ve 142. maddeleri başlıca hedef olarak gösterdi 163. madde konusunda daha kesinleşmemiş tartışmaların bulunduğunu ve bu yüzden bu madde üzerindeki kararlarda tavizkar davranılması gerektiğini imalayan Müftüoğlu'nun bu adımları bütün ilerici kesim içinde tepki doğurdu.

Yurtsever basın, konuyla ilgili yayınladığı çeşitli yazılarda günümüz Türkiye'sinde, Atatürk devrimlerini hiçe sayan güçlerin ümmetçi ve şeriatçı isteklerinde azıttıkları ve AP'nin de buna göz yumduğu belirtilerek, ülkemizin tehlikeli yollara sürüklendiği kaydedildi.

Sıkıyönetim İstanbul'da 1 Mayıs'tan İtibaren Bütün Grevleri izne Bağladı...

Kendisini doğuran nedenler ortadan kalktığı halde egemen sınıflarca hala devam ettirilen sıkıyönetim, özellikle işverenlerin işine yaradı. Nitekim, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı bir bildiri yayımlayarak, 1 Mayıs günü başlamak üzere bütün grevlerin izne tâbi bulunduğunu bildirdi. Toplu sözleşme görüşmelerine henüz başlamamış bulunan veya devam ettiren sendikalar ve işçiler, bu karardan huzursuz oldular. Sıkıyönetim devam ettirildiği illerde yasaklama kararlarının hemen daima işçiyi mağdur ettiğini ve hakkının alınamadığını belirten ilgililer, bu huzursuzluklarında ve tepkilerinde haklı olduklarını ifade ettiler.

Şili'de Enflasyon Oranı Yüzde 375!

Frankfurter Allgemenie gazetesinin bildirdiğine göre, Şili'nin içinde bulunduğu enflasyon oranı 1974 yılında yüzde 375 olarak gerçekleşti.

1975 yılının da Faşizmin hüküm sürdüğü Şili ekonomisini daha beter edeceği ve tüketim malları fiyatlarının sürekli bir artış göstermesinden ötürü bu oranda herhangi bir azalma olmayacağı tahmin ediliyor.

Bu ülkede 1975 yılı Ocak ayında enflasyon oranı %13.6 Şubat ayında ise % 16.5 olmuştur.

Öte yandan, 1975 yılı içinde sanayi üretiminde artış olmadığı bildirilmektedir. Bu yıl sanayide yeni yatırımların gerçekleşmediği de dikkat çekilmektedir.

Şili'deki büyükişadamları ülkede yatırım yapmak yerine ellerindeki parayı bankalarda mevduat olarak yatırmaktadırlar. Bankaların bu mevduatların karşılığında verdikleri faiz oranı ise, her yıl enflasyon oranına göre değişkenlik göstermektedir.

15 GÜNÜN YORUMU

Önemli gelişmelerin ta ortasındayız.. Dışa bağımlı işbirlikçi büyük sermayenin güçbirliği kararından sonra şimdi de savcılar baskı altına alınmaya çalışıyorlar. Sermaye, onlara TCK'ndaki anti - demokratik maddeleri biricik hedef olarak gösteriyor. Hedef, işçilerin, köylülerin, teknik elemanların, halkçı ordu mensuplarının, tüm ilerici, devrimci güçlerin dlaha mutlu yarınlar uğruna yürüttükleri mücadeledir..

Bu uğurda hilâfetçi-şeriatçı madde ve hükümlere taviz veriliyor. Parababaları hayat pahalılığının, ekonomik çıkmazların gerçek nedenini halkın gözünden kaçırmak için yoğun çabalarda bulunuyor. Bağımlılığımız, emperyalizmin sömürüsü örtbas edilmek istenirken ekonomik, politik, kültürel ve askerî bağımlılığımızı daha da yoğunlaştıracak yeni ihanet adımları ses vermektedir..

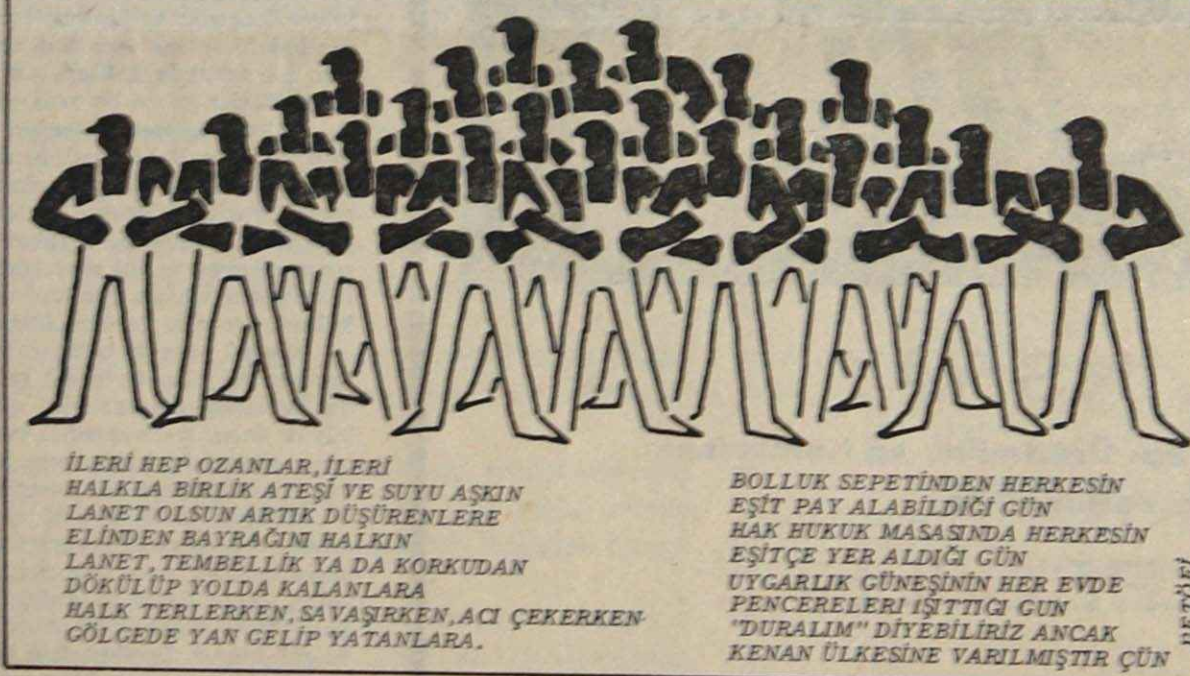
1 milyon 315 bin topraksız köylüyle alay edercesine gübre fiyatlarında zengin köylüler - büyük toprak sahipleri yararına ucuzluk yaratılmakta ve zaten açık veren bütçe, daha da ağırlaşan bir yük altına sokulmaktadır.

İşçilerin grevleri habire ve 1 Mayıs'tan itibaren sürekli olarak yasaklanmakta, tüm çalışanların ekonomik zorlukları halledeceği yerde sol yayınları mahkûm etmekle görevlendirilecek yeni bağımsız sivil mahkemeler teşekkül ettirilmektedir..

Demokrasinin, demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılabilmiş ölçüleri bile ağır, ciddi bir tehdit altında bulunmaktadır.. Teknik elemanlar, kendi aralarında ve işçilerle ilerici bir birliktelik sağlayacak, ekonomik açmazlarını bir ölçüde giderecek sendikalaşma haklarını elde edebilmek için yoğun ve haklı çabalarda bulunmaktadırlar, ama, sermayenin yaşadığımız çağın ölçülerine ters düşen girişimleri böylesi doğal hakları bile sağlayabilecek özden yoksundur. Ve hatta, değilmidir ki sendikalaşmak demokrasinin gereğidir, o halde sendikalaşılmayacaktır. İktidarı ele geçirmiş cephe, işte böyle bir demokrasi düşmanı ve ihanet cephesidir.

Böyle bir ortamda, halktan yana, demokrasiden ve bağımsızlıktan yana olanlara susmak, sinmek ve boş gevezeliklerle bekleşmek yaraşmaz! İşçi sınıfının öncülüğündeki halkın iktidarı için, gerçek demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık için yurdumuz büyük çabalar bekliyor. 1930'larda Avrupa'nın birçok ülkesinde bazı sosyal - demokrat yöneticilerin devrimcilerle işbirliğine yanaşmamalarının, nazi ve faşistlerin iktidarına yol açtığını hatırlamamız gerekmektedir.. Dışa bağımlık sermaye güçlerinin yığınların büyük mücadeleleriyle kazanmış bulunduğu en ufak haklarını çiğnemeye yönelik adımlarına seyirci olmak, bu uğurda yığınlara dayanmamak, bütün demokratik güçlerin ortak mücadelesini organize etmemek ya da böyle bir organizasyondan geri durmak halka karşı ciddi, ağır bir tarihsel ihanettir.

Faşist girişimler, ancak tüm demokratik güçlerin, yığınların aktif eylemleriyle püskürtülür. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde korkunun ve oportünistliğin yeri yoktur.

YATIRIMLAR / İHALELER

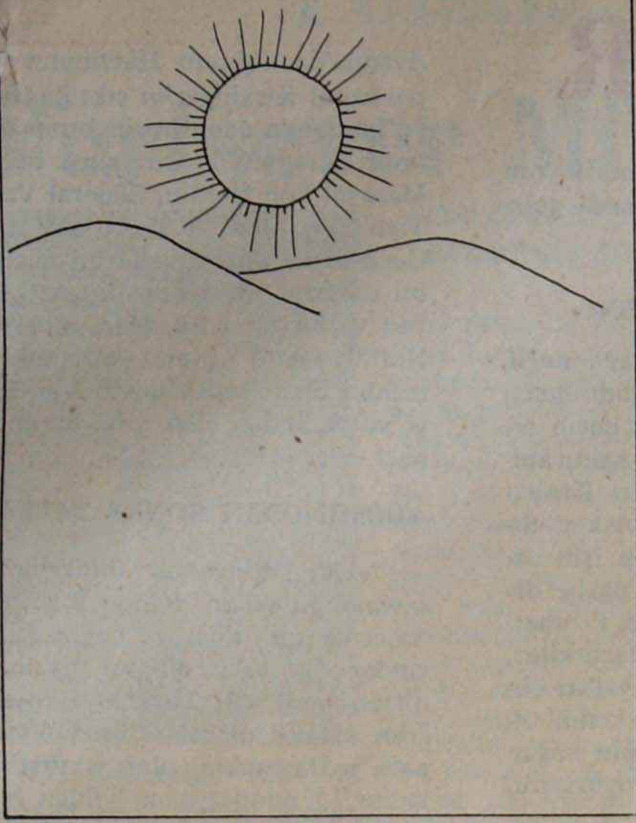
YSE'NİN MAKİNA PARKINI YENİLEME PROJESİ ÇERÇEVESİNDE SATIN ALACAĞI 180 ADET SEYYAR YAĞLAMA MAKİNESİ İHALESİ

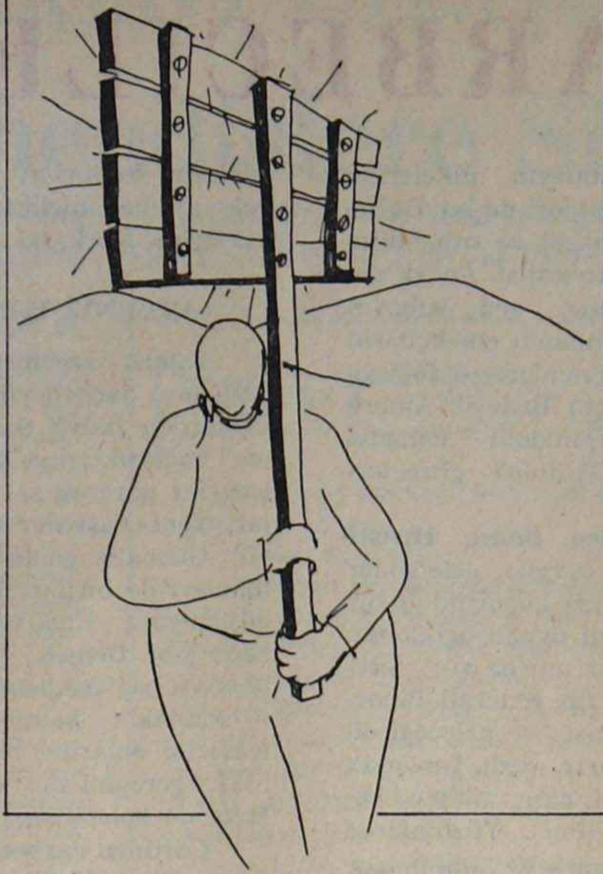
1.5 milyar liranın üstünde bir yatırımla mevcut makina parkını yenilemek ve dengelemek üzere büyük bir proje çerçevesinde satın alacağı 180 adet seyyar yağlama makinasını da ihaleye çıkarmış bulunmaktadır.

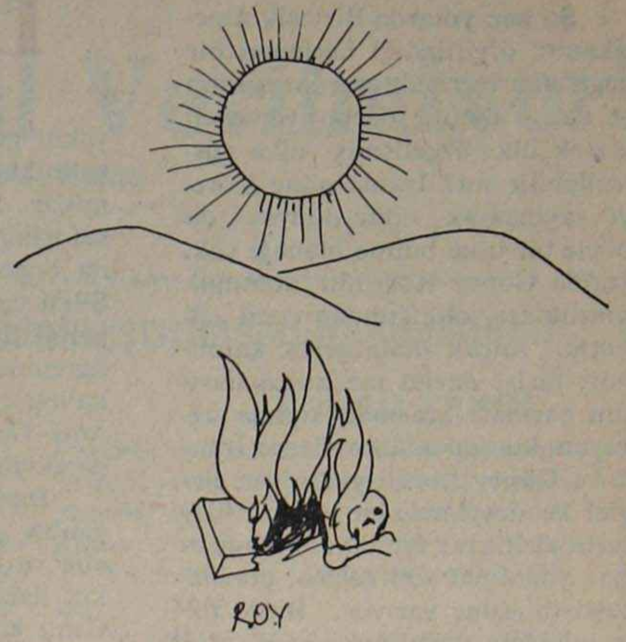
Bu konuda yapılan açıklamaya göre, ihaleye katılacak firmalar, idareden temin edecekleri şartnameye uygun olarak hazırlıyacakları tekliflerini en geç 30 Mayıs 1975 günü akşamına kadar vereceklerdir. Teklifler, 2 Haziran 1975 günü firma temsilcilerinin huzurunda açılarak değerlendirmeye alınacaktır.

YSE'nin açıklamasına göre, söz konusu makinaların alımında dış proje kredisinden istifade edilecektir. Teklif sahipleri, varsa teklif edecekleri proje kredisi şartlarını teklif mektuplarında açık ve detaylı olarak belirteceklerdir. Uygun teklif verecek firmaya ihalenin yapılabilmesi ve herhangi bir sözleşme imzalanması ancak teklif veya temin edilecek proje kredisi şartlarının Türk hükümeti tarafından kabule şayan bulunması halinde mümkün olacaktır. Tekliflerin dış ödeme kısımları için sağlanacak Türk hükümetince kabule şayan proje kredisi şartlarının da ayrıca bir değerlendirme konusu yapılıp yapılmaması Türk hükümetinin yetkisinde olacaktır.

(Bu haber E.B.A. - Ekonomik Basın Ajansı'ndan alınmıştır)

İmzanın Sorumluluğu ve Motor Sanayii

HARUN KARADENİZ

Her imzanın bir sorumluluğu vardır. Bir şeyi imzaladığımız anda, en azından o konudaki sorumluluğa katılma söz konusudur. Bir şeyi imzalamak çoğu kez o konudaki sorumluluğun tamamını üslenmeyi içerir. Bazan herhangi bir imza atmamak ya da susmak bile sorumluluk getirir.

Türkiye'deki teknik elemanların bir yıl içinde attıkları imzaların toplamını düşünmenizi istiyorum. Bu imzaların adet olarak çokluğu bir yana maddî olarak kaç milyar lirayı kapsadığını düşünmenizi istiyorum. Ayrıca bu paranın bütün halkın bir yıllık gelirinin kaçta kaçı olduğunu düşünmenizi istiyorum. Bir toplumun geleceği ve bu geleceğin yatırımlarla yönlendirilmesi içinde her imzanın önemini düşünmenizi istiyorum.

İçinde yaşadığımız toplumun sorunları, istesek de istemesek de hepimizin sorunlarıdır. Bu sorunlar az ya da çok bizim hayatımızı etkiler. O kadar etkiler ki ne herhangi birimiz ne de bizim çocuklarımız bu etkilerden kurtulabilir. Bundan dolayıdır ki kimse «ben yalnız işimle uğraşırım, ötesine karışmam» demekle sorumluluktan kurtulamaz. Özellikle bütün yatırımlarda imzaları bulunan teknik elemanlar, hiçbir şekilde sorumluluktan kurtulamazlar. Çünkü hepimiz biliyoruz ki politikacılarımız yurdun ve halkın çıkarları için değil kendi çıkarları için çeşitli yatırım kararları almaktadır ve bu kararları teknik elemanların imzalarıyla uygulama alanına koymaktadırlar. Bu noktada teknik elemanın bir robot olarak istismarı başlamaktadır.

Geri bıraktırılmış bir ülkenin çapraşık problemleri içindeyiz. Gerçekte teknik elemanlar bilimsel raporlara dayalı ve halkın ihtiyaçlarına yönelik çalışmalar içinde olmalılar. Ne var ki bunu yapmaları pek mümkün olamıyor ve her politik iktidar kendi temsil ettiği sınıfın lehine fakat genellikle çalışan halkın aleyhine sonuçlar verecek olan planları uygulamaya koyuyor.

Şu an bir aktüel konumuz var. Bu konu çöpçüsünden çiftçisinden, işçisinden, memurundan, teknik elemanına kadar bütün bir halkı yakından ilgilendiriyor. Bu konu Türkiye'de kurulması düşünülen «Motor Sanayii» dir. Bu öyle bir konu ki kuruluşundan birkaç yıl sonra kullandığımız her aracın her gerecin hareket ettirici bölümü burada üretilecek ve bütün halk bu motorlara para vererek alıp kullanacak. İşte birinci soru burada ortaya çıkıyor. Bu motorlardan sağlanacak gelir kimin cebine gidecek?

Gazetelerden okuduğumuz kadarıyla, çeşitli söylentilerle kurulan hükûmet, motor sanayiine özel teşebbüsü katmak yönelimindeymiş. Şu an Türkiye ekonomisi çok önemli bir sorunla karşı karşıyadır. Motor sanayii ya devlet eliyle halkın çıkarlarına göre kurulacak, ya da özel teşebbüsün tatlı kâr sahalarından biri durumuna getirilecektir. Motor sanayiine ortak olmak için iki büyük holdingimiz yarışa girmiş durumda bekliyorlar. Bu holdinglerin bu hükûmete ne kadar söz geçireceği, önümüzdeki günlerde ortaya çıkacak.

Gerek motor sanayii, gerekse diğer konularda söz konusu olan «teknoloji transferi» konusunda iki önemli noktayı belirtmek istiyorum. Kurulacak sanayi bir yandan en son teknikleri içeren modern sanayi olmalıdır. Fakat bu çoğu kez ülke gerçeklerine tam uymaz, bu nedenle ikinci prensip olarak da şunu söylemeliyiz: Kurulacak sanayi dışa bağımlılık yönü taşımamalı ve bütün gereksinimleri Türkiye içinde sağlanır olmalıdır. Bir başka deyişle *kurulacak sanayi son tekniği içermeli ve Türkiye olanaklarına uygun olmalıdır.*

Motor sanayiinin kurulmasında *imzası bulunacak* teknik elemanlara sesleniyorum. Bugün motor sanayii Türkiye için gerçekten bir ihtiyaçtır. Fakat Türkiye'nin bu ihtiyacı *uluslar arası sanayicilerin ve sınıfların çıkarlarına göre organize edilmek istenmektedir.* Bu konuda hükümete güvenmiyorum, Motor sanayiinin kurulması döneminde bütün teknik elemanları uyanık olmaya ve motor sanayiinin tatlı kâr kapısı yapılmaması için mücadeleye çağırıyorum.

bir görüş

ERTUĞRUL TIĞLAY

Mesleğimiz ve Demokrasi

İçinde bulunduğumuz koşullar bizleri belli konularda çabuk karar alıp uygulamaya geçme noktasına getirmektedir. Siyasal ve ekonomik yapımında gözle görülür bir deformasyonun başladığı şu günlerde yurt ve meslek yararına dönük çözümlemelerimizde daha dinamik ve inisiyatifli davranmak zorunlu oluyor. Çünkü vurguncu, kamu düşmanı ve yurt yararını düşünmeyen güçler belki de son şanslarını denemek için kararlı ve örgütlü bir saldırının eşiğine gelmişlerdir.

Ülkemizde, halka karşı güçlerin belli atılımlarına yurtseverler kesiminden gelen tepki genellikle politik düzeyde olmaktadır. Oysa ideolojik ve politik boyutları yüksek bir plâtformda örgütlü ve kararlı gerici güçlere karşı siyasal partilerin dışında kalan örgütlerin verecekleri mücadelenin genel niteliği, kitlesel bağları sağlamlaştıracak, kitlesel çıkarlarla yurt çıkarlarını bağdaştıracak çözümlemelere dönük olmalıdır. Bir meslek odası için, memur derneği için veya bir işçi sendikası için, halk zararına uygulamaların kendi kitlesinde oluşturduğu olumsuzlukları sergilemek ve bu olumsuzlukları engelleme amacıyla mücadele etmek herhalde siyasal iktidara politik düzeyde kalan eleştiriler götürmekten daha yararlı olacaktır.

Böyle bir girişe gerek duymamızın nedeni şu: Gerici ekonomik güçlerin çıkarlarını temsil eden gerici politik girişimler yıllardır ülkemizde politik terör üzerine kurulmuş ekonomik uygulama yöntemleriyle düzenlemiştir. Ve halk düşmanları yurtseverlerin bilerek içine sokuldukları politik açmazların perdelediği sisli ortamda, hizmet ettikleri çıkarcı çevrelerin ekonomik yararlarına dönük atılımları rahatlıkla yapabilmişlerdir. Ülke potansiyelini yeteri kadar değerlendirmeden yapılan yabancı sermaye ve teknoloji transferleri böyle ortamlarda tereyağından kıl çeker gibi gerçekleştirilmiş, bir firmanın veya birkaç kişinin yararına ülkeyi milyarlarca liralık zararlara uğratan (hür teşebbüs!) istismarcılıklarına böyle dönemlerde yeşil ışık yakılmıştır. Böyle dönemlerde işbirlikçilerin çıkar ortaklıkları ile halk arasına genç insanların kanlarına bulanmış duvarlar örülmüştür. Ama artık bu noktada yurtseverlerin yeniden düşeceği bir yanılgıya ne ülkenin ne de tarihin tahammülü kalmamıştır.

Odalarımızın meslekî konularda verdiği mücadele, Ortak Pazar'dan Dünya Bankası'na kadar uzanan geniş bir yelpaze içinde halkımıza karşı oynanan oyunları hedef alan bir çizgi içinde gelişmelidir. Demokrasiyi ortadan kaldırma eğilimleri ile sömürücü nitelikli sermaye girişimleri arasındaki çıkar diyaloğunun arasına yurtsever teknik elemanların bitişmiş, kenetlenmiş saflarını dikmek zorundayız. Ve şu günlerde dişlerini göstermeye başlayan faşistlerin attığı her adımda bir teknik elemanın işsiz kalacağını da unutmamalıyız. Toplu konut tüccarlarından, banka kasaları ardından sırıtan eli kanlı tekellere; yabancı sermaye hayranı politikacılarımızdan arsa spekülâtörlerine, kıyı yağmacılarına ve proje bezirgânlarına kadar çok yakından tanıdığımız bir kesim mesleğimize, halkımıza ve geleceğimize karşı saldırıya geçmiştir. Şu günlerdeki sorumluluklarımızı mesleğimize, halkımıza ve geleceğimize göre değerlendirmek ilerici birlikteliğimizi anlamlandıran en başta gelen unsur olacaktır.

DARBECİLER

Şu son yıllarda Birleşik Amerikanın örgütlediği herhangi bir bağlaşma içeriside yeralmış olup ta darbe üstüne darbe yemeyen bir tek ülke azgelişmiş ülke gösterilebilir mi? İranla güne Koreyi saymazsak «hür dünya» da böyle bir ülke bulma olanağı yok. İranla Güney Kore'nin dokunulmazlıkları olduğundan değil elbette. Ancak buna gerek kalmıyor: faşist devlet mekanizmalarının çarkları arasında kıyıma uğrayan, kurşunlanan binlerce İranlı ve Güney Koreli yurtsever, ilerici ve devrimci, bu diktatörlüklerin «isitikrar içinde kalkınması» yönelmiş tehlikelerin etkisizleştirilmesine yarıyor. Birde uzmanlaşmış darbecileri yeni yeni oerasyonlar tasarlamaktan kurtarıyor. Yirmibeşer yıl kadar önce yedikleri darbe paylarıyla yetiniyor iki ülke şu son yıllarda.

Birleşik Amerikanın temel bağlaşıklarından İtalya bir yana bırakılırsa, Şili Endonezya, Güney Vietnam, Portekiz ve Türkiye arasında ne gibi temel benzerlikler bulunabilir? Geri kalmışlık mı? Elbette Ama Birleşik Amerikanın bağlaşığı olmaktan daha temel bir benzerlik değil bu. Öteki temel benzerlik söylenmişti: Son yıllarda herbirinin en az birer kez« şeytan gibi» arkası arkasına darbeler yemesi.»

«İŞKENCE TEKNOLOJİSİ»

Güneydoğu Avrupanın sorunlarıyla büyük başlar ilgileniyor. Bir sömürge genel valisi çalımıyla Ege'nin iki kıyısını da dolaşan Mr. Hartmann bunlardan biri. İki kıyıda da, kendisinin bir numara büyüğünün daha sonra sıkacağı elleri sıktı ve inceledi. Güçlerini ve güçsüzlüklerini öğrenmek amacıyla yapıyor bu işi. Gönlü isterse yeniden gelecek ve daha uzun süreler elleri arasına alacak ve sıkacak, sıkacaktır bu elleri.

Son yılların özelliği şu: geniş halk kitlelerinin bilinçlenip örgütlendiği ve sınıf savaşımının yoğunlaştığı birçok geri kalmış ülkede asker - sivil Amerika'lı darbeciler yalnız el sıkmakla yetinmeyip can da sıktılar. Kelimenin gerçek anlamıyla CAN SIKMAK BU.. Canı anotla katod arasına alıp iyice sıkmak.

Portekiz'i bir yana bırakacak olursak, öteki darbeye uğramış ülkelerin temel benzerliklerinden biri de şu oluyor: İşkence teknolojisi. Darbeden sonra tutuklananların, üreme, dışkılama, beş duyu organlarının elektrik devreleri arasına alınması. Bu organlara yöneltilmiş değişik voltajda elektrik yükleri ve elektrikli aygıtların uygulanması. Dayak, falaka, sövme, tırnak sökme gibi «ulusal ve geleneksel» İşkençe teknojisinden değişik «uluslarüstü» bir teknoloji bu. İşkence teknolojisinin öbür boyutu: Ruh bilimsel savaş yöntemleri de birlikte uygulamak.. Darbeciler birbirine benzeyen bu ülkelerde aradıklarını düşman, tutukladıklarını esir sayıyorlar. Öyle davranıyorlar.

Yunanistan'daki ve Şili'deki Amerikan usulü darbelerin vurucu gücünü oluşturan onbine yakın genç subayın ülkelerine soktukları teknoloji de bu. Değişmiyor.. Elektriksel ve ruh bilimsel işkençe teknolojisi. Ancak dada önce binlerce genç subayın Şili'li ya da Yunan'lı emekçilerin kendi öz düşmanları olduğunu öğrenmeleri için Birleşik Amerika'nın yönetimindeki Panama Anti-Gerilla Okulu'na gitmeleri gerekiyordu.

Darbelerden Sonra Hıristiyanlık, vatan sevgisi, gelenekler aile ve tapuların kurtarıldığı bir kez daha kamu oyuna açıklandı. Canlı kalan bir anı da şu: Şili'deki darbecilerin generali Pinochet «Biz geçmişi ve geleceği olmayan insanlarız» dedi. İnanmak gerekirse kendi adına birşey beklediğinden değilmiş. Yüzbinlerce emekçinin işkençe ve ölümünden geçirilmesi anında kim adına neyi bekliyormuş. Onu anlatmamış. Darbeci general belki gelecekten hiç birşey beklemiyecek kadar özverilidir. Ancak hem geçmişten hem de gelecekten neler beklediği açıkça belli olanlar da var Şili'de.

«KORKU DAĞLARI BEKLİYOR»

«Portekiz başkalarına örnek olmak tehlikesini taşımaktadır. Komünistlerin iktidara gelmeleri değil, hükümete katılmaları da bağlaşmalar açısından tehlikelidir.

Kissinger, L'express'ten İmparatorluk büyüyünce bürokrasisi de büyüyor. Ünvan dağıtımından Mr. Hartman'ın payına düşen Kissinger''in Avrupa işleri yardımcısı olmak.. Ancak göneydoğu Avrupa'da dolaşırken patronu Kissinger'in duygularını paylaşmak zorunda kalıyor.. Avrupa'da dolaşmak için arkasını Portekiz'e dönüyor ve bu ona rahatsızlık veriyor. Oysa güneydoğu'da dolaşırken başka birşey yapmak olanağı da yok. Ama şimdi Portekiz'e arkasını dönmeye kimin gücü yeter? Orada eli silahlı genç adamlar var. Anti-Gerilla okulunda değil, Mozambik'te, Angola'da, Gine-Bissau'da öğrenmişler vatan sevgisini.. Sömürgelere karşı savaşlarında, yakın zamana kadar düşman saydıklarından..

«Portekiz'in geleceği» adındaki ünlü yapıtıyla daha da ünlenen Spinola iki kez emekliye ayrıldı. Birincisi devrimci sayıldığı için, Salazar'ın vekili Caetano rejimi tarafından. Diğeri devrimci sayılmadığı için «Ulusal Esenlik Komitesi'nin» yüzbaşıları tarafından. Söz sırası kendisine geldiği zaman Portekiz emekçilerini Portekiz egemenlerinden daha az sevdiğini anladı. Anlamakla da kalmadı: İspanya'da, Portekiz sınırına yakın bir yerde uzmanlaşmış darbecilerle işbirliğine girişti. Sonuç ortada: Portekiz'in geleceğini Portekiz halkı çiziyor, Spinola ise kendi geleceğini Güney Amerika'da arayacak. Bütün bunlara bakarak güneydoğu Avrupa'da Hartmann ve daha sonra Kissinger'in ne aradıkları sorununa gelince: Onlar da geleceklerini arıyorlar. Amerika'nın geleceği ile birlikte kendi geleceklerini. Korkarak.

«AKDENİZ ISINIYOR»

Yalnız azgelişmişler değil, 1970'lerin darbeli yıllarında gelişmişlerden İtalya, darbecilerin temel bağlaşıklarına bile saldırabileceğini görerek sarsıldı. Kralcılar, Yeni-Faşistler ve Asker-Sivil Güvenlik güçleri bu işin uzmanları ile birlikte bir darbe örgütleniyor.. Efes ya da Prometheus gibi. Demek ki darbeciler, dost ve bağlaşıklarının yalnız elini sıkmakla kalmıyor kendi bileklerini onların bileğine bağlamak gereğini de duyuyorlardı. Hem de kelepçeyle.

Görünen darbeciler tutuklandılar. Bir bölümü mahkum edildi. Diğerleri İtalya'dan kaçtılar. Görünmüyenlere gelince; Şu anda dost ve bağlaşık olarak yine Sinyor'ların ellerini sıkmaya devam ediyorlar.

Peki darbe niçin başarılamadı?

Çok basit. Uzlaşmış darbecilerin her zaman başarıya ulaşamıyacağı çoktandır biliniyor. Nedenlere daha yakın bir yaklaşım arayanlar için sayısız örnek var; 1975'in Nisan ayı ortalarında faşistlerin iki öğrenciyi öldürmesi üzerine on milyon işçinin genel greve başvurması bunlardan biri. Ve kuşkusuz en önemlisi. Temel gerçekte budur ve olayın öteki boyutları buradan algılanabilir.

«Son yıllarda meydana gelen olaylar Birleşik Amerika'nın önderliğini koruması konusunda uyandırılmıştır. Ancak Birleşik Amerika yine de önderliğini koruyacaktır» **Kissinger, L'exprees'ten.**

«İKİ TÜR ULUSÇULUK»

Korkunun doğduğu yer güneydoğu Asya. Ama korkunun ecele faydası yok. Kendini ulusçu sayan herkes eski Maraşal Lon Nol veya eski general Van-Tiyö'yü unutmamalı. Doğal olarak Kamboçya ve Güney Vietnam ulusal kurtuluş cephelerini de. Kendilerine sorarsanız bu generaller de ulusçu, bu cepheler de ulusçu. Değişik olan, bu iki tür ulusçuluğun zafere ya da yenilgiye götüren içeriğidir. Portekiz'e dönük olan sırtlarını kollayarak Avrupa'da özellikle güneydoğu Avrupa'da dolaşan Hartmann ve partronu Kissinger'in sıktığı ellere kumanda eden beyin bunu da unutmamalıdır. Bir süre önce Maraşal Lon Nol'ün, General Van Tiyö'nün, Albay Papadapulos'un, General Gizikis'in ellerini sıkan bu darbeci elleri, dostlarına güven vermiyor artık. Maraşal Lon Nol'ün tacını Prens Sihanuk'a uzatan eller, sadık dostu Van-Tiyö'yü terkeden eller yine bu darbeci elleridir.

«DOMİNODAN SONRA TAVLA»

«Hür dünya'nın önderliğini savunduğu yıllar içinde Birleşik Amerika'nın dost ve bağlaşıklarından Portekiz elli yıl, Yunanistan yedi yıl, Türkiye üç yıl, İran sürekli olarak, Güney Vietnam yaklaşmakta olan yıkılışına kadar, Endonezya on yıldan bu yana sermaye sınıflarının ve Amerikan Emperyalizminin açık faşist terörüyle yönetilmiştir ve yönetilmektedir. Buna karşılık bütün bu yıllar boyunca, bu ülkelerin hiçbirine sermaye demokrasinin en küçük bir kırıntısının bile tanınması için «önder» en küçük bir davranışta bulunmamıştır. Bu amaçla bir tek «operasyon» bile tezgahlamamıştır. Tarih bir kargaşalıklar ve kör döğüşleri yığını sayılmıştır. Bitip tükenmek bilmeyen sonsuz sayıdaki rastlantılara sonuna kadar egemen olunacağını hesaplanmıştır. Ancak Kissinger'in L, exprees dergisine verdiği demeç, yenilgiyi kabul eden bir mantıkla doludur. «Kamboçya'nın düştüğüne üzüldüm. Güney Vietnam'ın da düşeceğine inanıyorum.» diyor.

Demek ki Darbeci Asya'nın güneydoğusunda Domino oyununu yitirdiğini anlamış sonunda. Hem de dost ve bağdaşıklarının bireysel kaderini ve can güvenliğini Ulusal Kurtuluşçu'lara bırakarak... Şimdiyse Avrupa'nın güneydoğusunda geziyor. Kuşkusuz yeni bir oyun tezgahlamak için. Ege'nin iki yakasında oturanların iyi bildiği bir oyun bu: Tavla. Hangi oyuncuyu tutacağı belli değil darbecinin. Kimi tutarsa tutsun sonunda, bu yeni kumarcıya dikkat etmeli. Elinde hileli zarlar, bir tek oyunda iki tarafı da mars etmek istiyor.

Yani darbeciler ısınan Akdeniz'de savaş mı arıyor? Güneydoğu Avrupa'daki çıkarları başka türlü korumıyacaksa, elbette. Ne var ki oldukça gözüpek bir kararı gerektiriyor. Yalnızca Birleşik Amerika zarara uğrayacağı için değil.. Onunla birlikte bütün emperyalist sistem önüne geçilmez kayıplar verebileceği, onulmaz yaralar alabileceği için. Güneydoğu Avrupa'da yanyana yaşayan bu iki halk, Asya'nın olmasa da barış isteklerini söyliyecek kadar bilirler birbirlerinin dillerini...

Tavla spora benzer. Kazanmak için oynanır. Vuran ve açık oynayan kazanır genellikle. Ama şimdi tavlayı kapamak zamanı. Her iki ülke sermayedar sınıflarının yapacakları sözde barışı değil, egeli halklar arasında kalıcı barışı istemek ve kurmak zamanıdır şimdi.

Yolsuzlukları Ortaya Çıkaran Yurtsever Mühendislere Sicil Verilmiyor!

ONLARIN SUÇLARI AĞIRDI : EMEKÇİLERİN ALIN TERLERİNDEN ALINAN KAMU PARASININ SERMAYEYE PEŞKEŞ ÇEKİLMESİNE ENGEL OLMAK...

İETT Eski İnşaat Müdürü Turhan Börü. Şimdi görevinde değil ama yolsuzluğu açıklayanlara sicil vermiyor.

Odamız üyesi ve İ.E.T.T. İnşaat Müdürlüğü, Etüd-Proje ve Müşteriler Daire Reisliğinde görevli TMMOB İşyeri Temsilcisi Coşkun İmamoğlu, gene üyemiz ve TMMOB İşyeri temsilci yardımcısı Erol İnan ve aynı iş yerinde görevli Makina Mühendisi Hasan Yüksel ne zamandır terfilerinin gelmesini bekliyorlar. Oysa teskiyeleri verilmiyor ve sicil alamıyorlar.

Suçları büyük : Emekçilerin sırtına yüklenen vergilerle gerçekleştirilebilecek yatırımlardaki yolsuz'ukları, birer yurtsever olarak, birer teknik adam sorumluluğu duyarak önlemeye çalışmak ve açılan soruşturmada dürüst açıklamalarda bulunmak. Evet, Suç : YOLSUZLUĞU ÖNLEMEK...

OLAY NASIL AÇIĞA ÇIKTI ?

21 Kasım 1974 sabahı İETT İnsaat Müdürü Turhan Börü, Coşkun İmamoğlu'nu çağırarak Zeytinburnu, Kazlıcesme Mahallesi Veliefendi mevkiindeki 505 pafta 1782 ada, 6 parselde İETT've ait eğitim ve garaj tesisleri yapılacağını, bunun icin vol seviyesine kadar toprak imlâ işlemi gerektiğini ve bununla ilgilenmesi için kendisini görevlendirdiğini bildirdi.

Coşkun İmamoğlu arazinin plânkotesini alarak hesaba girişti. Yol seviyesine kadar toprak imlâsı için yaklaşık olarak 100.000 kamyonluk toprak gerekmekteydi. İstanbul'da hafriyat topraklarının dökümü için toprak getiren kamyonlar, kamyon başına 15-20 lira ücret ödüyorlardı.

Yani bu imlâ işi için İETT para harcamak şöyle dursun 1.5-2 milyon lira almak durumundaydı. Çalıştığı kurum hesabına sevindi Coşkun İmamoğlu. Yalnız bir de araziyi yerinde görmek gerekirdi. Doğru arazinin bulunduğu yere gitti.

100.000 LİRA RÜŞVET TEKLİF EDİLİYOR...

Önce gözlerine inanamadı, yanlış bölgeye geldiğini sandı. Ama hayır, burasıydı. Ayvalı Deresi, Basmahane Yolu arasında kalan parsel. Peki vızır vızır işleyip rasgele toprak - moloz döken bu kamyonlar ne oluyordu? Parselin demiryolu tarafındaki köşesinde İETT'nin Bakırköy Şebekesi vardı. Şebeke müdürü de genç, görevine bağlı bir elektrik mühendisi olan Ali Terzi idi. Ona sordu önce. O da durumu garipsemişti. Hatta bu işi aldığını ileri süren ve kamyonları vızır vızır işleten firmanın temsilcisiyle de tartışmış, böyle bir şey için nereden yetki aldığını sormuştu. Demek bir bit yeniği vardı bu işte...

Üstelik tabaka halinde serme, sıkıştırma vb. gibi işlemler de yapılmıyordu. Rasgele atılan moloz-toprak, öbek öbek yığılıyordu araziye. Tek çıkar yol bu işi hemen durdurmaktı. Ve iş kontrol mühendisi Coşkun İmamoğlu tarafından durduruldu. Ama böyle tatlı iş firmanın bir daha kolay kolay geçmezdi. Hem hafriyatını getirip boşaltan kamyonlardan 15-20 lira toplayacaktı, hem belki de idareden de punduna getirip yaptığı (!) imlânın tutarını rahatça talep edebilecekti. Çift katlı ekmek kadayıfı idi yani. Şu halde, işi bozan mühendisin de dilini tutup, gözünü yumması gerekirdi. Bunun için 100.000 lira teklif edildi.

YURTSEVER MÜHENDİS SATIN ALINAMAZ...

Ama baltayı taşa vurmuşlar ve gösterilen tepkiyi düşünememişlerdi. 3-5 çıkarcı emekçilerin boğazından kesilen kamu parasını çar-çur edebilirdi ama ay sonunu zor getiren teknik eleman kendini satmazdı.

Ve iş büsbütün alevlendi. İmamoğlu doğru kendini görevlendiren inşaat müdürü Turhan Börü'ye gitti ve durumu anlattı. Ortada İETT'nin kazanması gereken 1.5-2 milyonun özel ceplere girmesi ve imlâ denmeyecek bir rasgele toprak boşaltma işlemi vardı. Turhan Börü'nün de bilmesi gerekirdi ki bu iş milyon mertebesinde olduğuna göre Ticari ve Malî İşler Dairesi aracılığı ile ve Belediyeden olur alarak ihale edilebilirdi. İmamoğlu, Turhan Börü'nün işten haberdar olduğunu ve 27 yıllık arkadaşının yönettiği firmaya kimseden habersiz bu işi verdiğini hayretle öğrendi. Kendi mizanseni hazırlanmış bir oyunda oynatılmak isteniyordu. 26 Kasım 1974 tarihinde hemen bir göstermelik «Şartname» hazırlanıverdi ve bu şartnameye göre imlâ işinin yapılması için Genel Müdürlükten dilekte bulunuldu. Ama iş açığa çıkmıştı. İmamoğlu'nun direnmesi sonuç verdi ve durum Belediye Başkanlığına iletildi.

ARKASINDA BAŞKA YOLSUZLUKLAR DA VARMIŞ...

Belediye Meclisi murakıbı Tahir Doğaç ve Belediye Müfettişi Cemil Seçiloğlu işe el koydular.

Cemil Seçiloğlu 7-8 mühendisin ifadesini aldı ve durumu yansıtan 12 maddelik raporu Belediye Başkanlığına sundu. Belediye İmar Müdürlüğünden Müdür Muavini Tarık Elburs da araziyi inceledi ve yaklaşık olarak 100.000 kamyon toprağı usulsüz olarak dökülmüş ilduğunu saptadı. Durum ortadaydı:

Söz konusu rapor ve tutanaklarda belirtildiği gibi İETT İnşaat Müdürünün sözlü emirleriyle hiç bir araştırmaya gitmeden ve başka firmalardan teklif almadan, bir firmaya toprak dökme izni verilmişti ve bu firma da büyük bir çalışkanlıkla (!) 4 günde bu araziye 10.000 kamyona yakın toprak dökmüştü. Özel teşebbüs böyle korunmalıydı işte!...

Turhan Börü görevinden alınarak idarede müşavirliğe atandı ve «vazifeyi suiistimâlden soruşturma açılması» uygun görüldü.

Toprak dökülen arazi daha önceden 1.659.602 liraya istimlâk edilmiş ve daha sonra da komşu arazi (1650 ada, 6-7 parsel) 1.531.657 liraya istimlâk edilmek üzere para 21.11.1973 tarihinde İstanbul Bankasınca bloke edilmişti.

Ve garip iki raslantı vardı ortada :

1) Arazi sahiplerinin işlerini yürüten vekilleri AP genel idare kurulu üyesi İsmail Hakkı Tekinelin eşi Neclâ Tekinel idi.

2) İETT Genel Müdürlüğü İdare Encümeni'nin 11.4.1972 tarihli ve 10331 numaralı kararına göre zaman kazanmak için hemen istimlâki ön görülen araziler, İmar ve İskân Bakanlığının ilgili yazılarına dayanarak Belediye Başkanlığı'nın gönderdiği yazıda belirtildiği gibi «Söz konusu sahanın, bölgenin yeşil dokusunu temin eden ... sahalar olarak kabul edildiği, ... evvelce kanalizasyon ile ilişkili tasfiye tesisleri olarak ayrılan bu yerin İETT tesisleri sahasına dönüşümü, plânlamanın bu etabında sakıncalı görüldüğünden uygun bulunmamış... idi).

Yani bugün lâhana bostanı olarak kullanılan bu yeşil saha yangından mal kaçırırcasına toplam 3 milyon liranın üstünde istimlâk bedeli ödenerek sözde elde edilmiş durumdaydı.

Neyse...

YOLSUZLUK BİR KURTULUŞ KAPISI ARIYOR

Dosya il disiplin kuruluna gönderildi ama bazı «masonik» ilişkiler sermayenin bu kumpasını örtbas etmek için şu gerekçeye sarıldı «1782 ada, 6 parselin henüz istimlâk işlemi yapılmamıştır ve bizim malımız değildir. Bu imlâ işi de bir deneme niteliğinde yapılmıştır.»

Az kalsın iş kapanıyordu. Ama durum sezildi. Belediye Başkanı İsvan'a iletildi. Onun uyarısı ile ve Belediye Hukuk İşleri Müdürlüğünce dosya gene İl Disiplin Kurulu'na gönderildi.

SİZE SİCİL YOK

Artık içleri rahattı görev bilincine sahip mühendislerin. Ama terfi seneleri gelip de ses seda çıkmayınca iş anlaşıldı. Görevini kötüye kullandığı gerekçesiyle görevinden alınan Turhan Börü eski amir olduğu için sicilleri kendi hazırlıyordu. Ve intikam alınacaktı. Evet Coşkun İmamoğlu ve Erol İnan isimli üyelerimiz ve Hasan Yüksel isimli makina mühendisi arkadaşlarımızın sicilleri bu yüzden verilmedi. İşte hikâyesi... Başta da belirttiğimiz gibi suçları ağırdı : EMEKÇİLERİN ALIN TERLERİNDEN ALINAN KAMU PARASININ SERMAYEYE PEŞKEŞ ÇEKİLMESİNE ENGEL OLMAK.

Sendikalılaştırılamadığımızdandır Ki ...

ERDEM TEKİN

Evet, evet çok uzadı bu iş. Daha da çok uzayacağa benzer.

Hikâye meşhurdur :

Kaptanın biri, denizde durduğu yerden hareket etmeyen bir taka görünce içindeki felâketzedeleri kurtarmak için gemiyi takaya yanaştırır ki ne görsün, takada kan gövdeyi götürmüş. Herkes yerlerde ve kanlar içinde. İçlerinden birisinin inittiler içinde kımıldadığını görünce o yöne yönelmiş ve bu arbedenin nedenini sorunca yaralı anlatmaya başlamış.

— Bizim uşaklardan piri dedu ki:

— «Ha şu ağa pir sanduk tukulsa, içi de altun tolu olsa, alurim oni zengün olurum.» Öbür uşaklar :

— «Ha biz de payumuzu isteriz» deyince, celdi Temel Reis. O da:

— «Pen bu takanın kaptanıysam pen de sanduğun yarısını isterim dedi. Hepimüz çektük piçakları girdük pirpirumuze.»

Geminin kaptanı şaşırır.

— «Hani sandık hemşerim.»

— «Meselâ dedük oni»

«Sendika yaparsak işçilerle beraber mi olsun ayrı sendikalar mı kurulsun.»

— Bu iş sendikasız olmaz. Sendikamız olmazsa boğaz tokluğuna çalışırız. Kimse bize senin maaşını yükseltelim demez.

....

— «Sendika muhakkak kuralmalı.»

....

— Sendika.........

— Sendika.........

....

— Nerede bu sendika birader?

— «Meselâ dedük oni»

Sendika oluşturulması yalnızca konuşup tartışmakla olmaz. Her şeyin olduğu gibi bunun da bir matematiği vardır.

Çözüm yolunun ilk adımında düşünmek gerek. Biz memur olarak kalıp memurların sendikalaşması imkânını mı arayacağız, yoksa memurluktan ayrılıp işçi mi olacağız? İşçi olursak bir mesele kalmıyor. Memur olursak iki ihtimal var :

Ya sendika kurmamıza müsaade ederler,

Ya sendika kurmamıza müsaade etmezler.

Sendika kurmamıza müsaade ederler ise bir mesele yok.

Sendika kurmamıza müsaade etmezler ise......

Devam eder gider bu ihtimaller......

Oysa artık sorunu konuşmaktan kurtulup, bu hakkı elde ederek çözüme ulaşmak zorundayız.

Sonuç olarak bu bir kanun değişikliği konusu.

Kanunu da, hâlen parlementoda partiler arasında köşe kapmaca oynayan milletvekillerimiz hazırlarlar. Bu sayın milletvekillerini ikna edip, kanunu hiç değilse bir tasarı haline getiremez isek, Sendikalaşmak «meselâ dedük oni» *den öteye geçemez. Zannedersem TMMOB tarafından böyle bir tasarı Devlet Personel Dairesi'ne iletilmiş durumda. Parlementoda 40-50 tane mühendis var. Bu mühendis parlementerler köşe kapmacadan arta kalan zamanlarda memleket çıkarlarını ve teknik elemanların haklarını düşünmek zorundadırlar.*

Sorun, artık fikir oluşturma safhasını aşmıştır. Somut önerilerin, çözüm getirecek önerilerin kitlemizin aktif olarak katılacağı forumlarda belirlenmesi ve kanun yapıcılarına, ikna yolu ile, kamu oyu baskısı ile, kabul ettirilip kanunun çıkması aşamasına gelmek zorundayız.

Bu safhaya gelmeden de diyebileceğimiz tek şey maalesef: «Meselâ dedik oni» den öteye geçemiyecektir.

Çevre Belediyelerin Sorunları

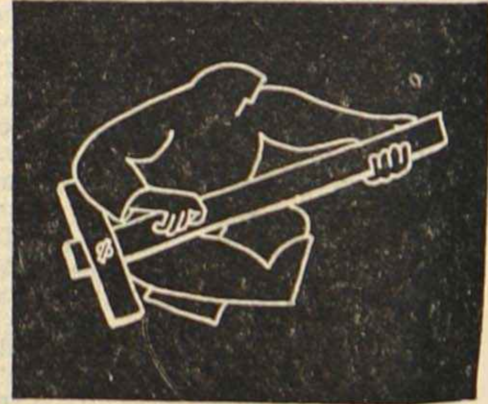

Bayrampaşa Belediye Başkanı Sayın Necdet ÖZKAN'la yapılan olumlu toplantıdan görüntüler.

Yurtsever teknik elemanlar ülkemiz ve halkımızın yararına olan her girişimi başarıya ulaştırmanın mücadelesini veriyorlar. Bu uğurda örnek Belediye Başkanları yanımızda yer alıyor.

İmzacılar'la Kesin Mücadeleye Kararlıyız !...

Güngören, Yeni Bosna, Kocasinan, K. Çekmece'den sonra İstanbul İl hudutlarının 2 büyük Belediyesi ve 200.000 nüfuslu BAYRAMPAŞA (Sağmalcılar) da da Ortak Belge uygulamasının başlaması amacıyla Belediye Reisi ve serbest çalışanlarla 21.4.1975 tarihinde Bayrampaşa'da bir toplantı düzenlendi. Odamızdan Başkan Ertuğrul Tığlay, Genel Sekreter Tezer Eraslan ve Yönetim Kurulu üyesi Yusuf Namoğlu katılmışlardır. Bazı civar belediyelerde nalburiye dükkânında «proje yapılır» levhalarının ve yapılan projelere 25-50 TL. karşılığında imza atan meslektaşların bulunduğu bir gerçektir. Kaliteli projeyi halka, meslek değerini üyeye kesin kez vermeye, imzacılarla mücadeleye kararlı olan mimar ve mühendis odaları bu kesin kararlığını Bayrampaşa'da bir kez daha vurguladılar ve çözüm için getirdikleri öneri yine ortak Belge Düzeni oldu.

Bayrampaşa Belediye Reisi Sayın Necdet Özkan toplantıda görüşlerini şöyle açıkladılar: «Bizler de Odalarla işbirliği yaparak yapı üretimindeki bozukluğu önlemekten yanayız. Bunu ileride vicdanî rahatsızlıklar duymamak için mutlaka ele almalıyız. Getirilecek bu uygulama belediyelere yardımcı olacaktır. Ancak arsası kendisine ait ve yalnızca kendine konut yapmak isteyen halka ilâve bir ücret talep edilmemelidir. Bu tip yapılar için ayrı bir çözüm getirildiğinde Bayrampaşa'da Ortak Belge Uygulaması başlayabilir. Bu uygulamanın hem halka hem de Belediyelere büyük yararlar sağlayacağı inancındayım.»

Daha sonra söz alan serbest çalışan üyeler kendi bölgelerinde 25-50 TL. ya imza atan üyelerin bulunduğunu yapılan projelerde Zelzele hesabı diye bir hesap bulunmadığını 5-6 katlı bir binanın mimarî-Statik ve T.U.S. ücreti için 1000.— 2000.— TL. sı aldıklarını ancak halkın bu işi yaptırmak için mühendis ve mimara projeyi getiren ilk komisyoncuya daha yüksek ücretler ödediğini belirtmişlerdir.

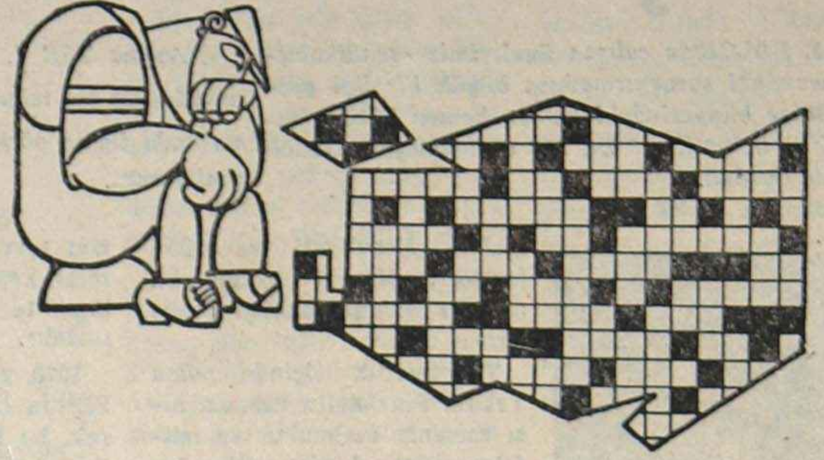
Bayrampaşa'daki çalışmalardan sonra ilk aşama olarak ele alınan Surların dışı olan belediyelerde Ortak belgenin başlatılması bu belediyelerin mahallî şartlarına göre bir protokol hazırlanması safhasına gelmiştir.

Kurulan serbest meslek komisyonumuz bu protokol üzerinde çalışmaktadır. En kısa zaman içinde surların dışı Belediyelerde uygulama başlayacaktır. Yönetim Kurulunun daha sonraki çalışmaları diğer Belediyelere yönelecektir.

Üyelerimiz arasındaki dayanışma, birliktelik ve ileriye dönük belediye başkanlarıyla beraberlik halka kaliteli proje verme ve meslek değerini korumaya yetecektir sanırız.

KÜÇÜK ÇEKMECE Ve BAYRAMPAŞA'DA ORTAK BELGE DÜZENİNİ BAŞLATMAK AMACIYLA TOPLANTILAR DÜZENLENDİ . . .

Örnek Belediye Reisleri

1975-1976 Döneminde civar Belediyelerde Ortak Belge Uygulamasının başlayabilmesi için yoğun çalışma yapan Yönetim Kurulumuz Kocasinan, Yeni Bosna, Güngören'deki üyelerimizle belli bir diyalogu kurduktan ve prensipler üzerinde anlaştıktan sonra 15 Nisan 1975 tarihinde Küçükçekmece Belediye Reisi Sn. Hasan Özgün, Fen İşleri Müdürü ve Küçükçekmece'de serbest çalışan mimar ve mühendislerle Küçükçekmece Belediyesinde amacı Ortak Belgenin başlatılması olan bir toplantı düzenlendi.

Toplantıya katılan Odamız Başkanı Ertuğrul Tığlay ve Genel Sekreter Tezer Eraslan Ortak Belge Düzeninin İstanbul Belediye hudutları içinde nasıl başlatıldığını, bugünkü durumunu ve daha önce diğer civar Belediyelerde yapılan çalışmaları anlattıktan sonra Ortak Belge Düzeninin getirilmesindeki amacın kaliteli proje yapımı ve bu projeyi yapan Mimar-Mühendisin emeğinin karşılığının sağlanması olduğunu, heyelân bölgesi olan Küçükçekmece'de ayrıca yeraltı su seviyesinin çok yüksek olduğunu, göl, deniz, demiryolu faktörlerinin bulunduğunu belirterek böyle bir yerde ancak emeğinin karşılığını alabilen mühendis ve mimarın kaliteli proje hazırlayabileceklerini savunmuşlardır.

Daha sonra söz alan Belediye Başkanı Sn. Hasan Özgün Küçükçekmece Belediye Hudutları'nda da Ortak Belgenin başlatılmasından yana olduğunu şöyle belirtmiştir. «Kaliteli projeden anladığım ekonomi, estetik, kullanılışlı olmasıdır. Bunlar da halk yararına olan bir hizmettir. İyi bir projede büyük ölçüde malzeme tasarrufu sağlanacağı inancındayım tabii ki iyi proje hazırlatılırken bunun da değeri verilmelidir. Özel coğrafi şartlar içinde olan Küçükçekmece'de can güvenliği bakımından da T.U.S. alan üyelerimizi denetlemelisiniz. Bu konuda da karşılıklı bir çalışma içinde olabiliriz. Ancak Küçükçekmece'nin bir bölümünde ekonomik zorluklar içinde yaşayan halkın yaptırmak isteyecekleri tek katlı konutları için Odaların yardımcı olmaları Ortak Belge Düzeni dışında tutulmalıdır.»

Daha sonra söz alan mimar ve mühendisler çevre belediyelerinde çalışılamaz hale gelindiğini meslek değerinin yok olduğunu belirterek Ortak Belge düzeninin halka dönük bir uygulama olduğunu bir kez daha vurgulamışlardır.

Daha sonra Oda Başkanı Ertuğrul Tığlay Sayın Hasan Özgün'ün görüşlerinin tümüne katıldığını bu anlayış ve görüşte olan Belediye Başkanlarının gerçekten halk yararına işler yapabileceklerine inandığını belirtmişlerdir.

Genel Sekreter Tezer Eraslan da Küçükçekmece içinde ekonomik zorluklar içindeki halkın temel ruhsatı alabilmek için yaptırmak zorunda oldukları projelerin Odalarca Tip projeler halinde hazırlanıp halka verilebileceğini önermiş ve Belediye Başkanı da bu öneriyi benimsemişlerdir.

Daha sonra Küçükçekmece'de serbest çalışan Mimar Fikret Özdemir, Mimar Abdullah Özbay ve İnş. Y. Müh. Alper Gürgen'den oluşan bir komisyon kurulmuş ve bu komisyona mahallî şartları inceleme ve bu şartlara göre bir protokol hazırlanması görevi verilmiştir.

Halk yararına gerçek hizmet götürdüğünün bilincinde olan Belediye Başkanı Sn. Hasan Özgün'ün kendi mahallî şartlarına gerçekçi bir gözle çözüm araması ve bu çözüme bilimsel bir yolla gidişi tüm yöneticilere örnek olmalıdır. Ekonomik, kullanılabilir proje ve kaliteli yapıyı ve bunları yapanların emeklerinin verilmesini savunan Sn. Hasan Özgün'e serbest çalışanlar adına teşekkür ederiz.

BAYRAMPAŞA Belediye Başkanı Necdet ÖZKAN ile yapılan ortak toplantı son derece başarılı oldu . . .

SENDİKALAŞMA HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

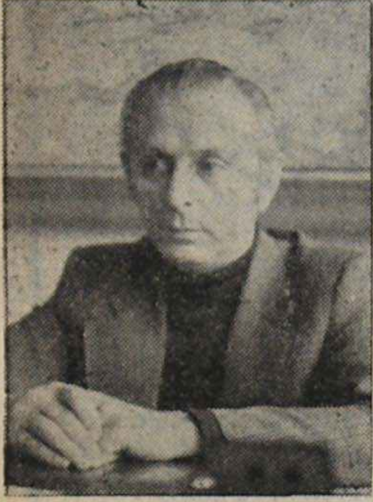
SORUŞTURMA

—2—

Y.S.E. 1 inci BÖLGE'de ÇALIŞAN ÜYELERİMİZİN GÖRÜŞLERİ

YSE 1. BÖLGE'de çalışan üyelerimiz «sendikalaşma» konusundaki soruşturmamıza büyük bir ilgi gösterdiler. Bölge bünyesindeki hemen hemen bütün üyelerimiz görüş belirttiler. Bu kez sendikalaşma modeli üzerinde de durduk.

Ayrıca YSE 1. Bölge'de çalışan iki sendikalı işçi arkadaş da biz teknik elemanların sendikalaşması konusunda ilginç görüşlerde bulundular. Bunları da yayınlıyoruz...

Çalışma Hızı ve Yatırımlar Azalıyor... İstifalar Çoğalıyor.

ADNAN ŞAHİNER

(*Y.S.E. 1. Bölge Müdür V.*)

1926 yılında Niksar'da doğdu. 1946 da mühendis olarak çalışma hayatına atıldı. YSE 1. Bölge'ye 1969 Şubat'ında girdi.

SORU: *Teknik personelin sendika kurması hakkındaki görüşünüz ve sendikanın biçimi?*

CEVAP: Devlet Personel Kanunu; Teknik Hizmetlileri memur kapsamına sokmakla iş icabı mecburi çalışmasına bir olanak sağlamadan ücretlerini hudutlandırmış, kısır bir düşünce ile onları memur yapmak istemiştir. Ancak çalışma şartları bunun mümkün olmadığını göstermekte, eski alışkanlıklarının devamı olarak karşılığında bir ücret alamadan fazla çalışmayı sürdürmektedirler. Kanunda öngörülen fazla mesailere karşılık verilecek ücretler yetersiz olmakla beraber tatbikine de imkân yoktur. Mühendislik hizmetleri büro ve arazinin müşterek uygulaması sonucu ve fazla çalışmakla verimli olabilir. Mesuliyeti ve riski fazladır. Mevcut kanun bu şartları karşılamaktan uzaktır.

Tatminsizlik içinde olan Teknik Personelin çalışma hızı zamanla azalmakta ve istifalar çoğalmaktadır. Bir süre sonra yatırımlar ve bunun neticesi olarak da kalkınma duracaktır.

Sonucu felâket olan bu duruma ancak Sendikalaşmakla cevap verilebilir. Teknik Personel çalışma alışkanlığını kaybetmeden müstakil sendika kurmalı. Mevcut işçi sendikalarının yanında yer almakla, işveren durumunda olan binlerce idarî personel Teknik Hizmetli olmasına rağmen sendikanın dışında kalabilir. Sendikanın şekli ve sartları ayrıca tetkik edilmelidir.

Sendikalaşma Tüm çalışanların Hakkıdır.

FİKRİ CELME

(Müdür Yardımcısı)

1934 yılında Erzurum'da doğdum. Erzurum DSI Bölge Müdürlüğü, Erzurum Belediyesi, Karayolları 12 nci Bölge, İstanbul Bayındırlık Müdürlüğü gibi işyerlerinde görev aldıktan sonra 1969 yılında YSE 1. Bölge Müdürlüğüne girdim. 1974 ten bu yana Müdür Yardımcısı olarak çalışıyorum.

SORU: *Teknik Personelin Sendikalaşması hakkındaki görüşünüz ve bu sendikanın biçiminin ne olabileceğini açıklar mısınız?*

CEVAP: Sendikalaşmanın gereği tartışılamayacak bir konudur. Bu nedenle, üzerinde durulmasına gerek görmüyorum. Konuyu şöyle özetleyebilirim.

Örneğin; bir kişinin 7-8 kuruluşun yönetim kurulu üyeliğine veya Başkanlığına atandığı ve bu oranda da gelir sağladığı, basınımız aracılığı ile halkımızın gözleri önüne sergilenen ülkemizde, ekonomik savaş veren Teknik Personelin Sendika kurması artık tartışılmasa gerek. Elbetteki Teknik Personelin haklarını savunması için örgütlenmesi koşulu doğmuştur. Bu örgüt te kuşkusuz Sendika olmalıdır.

1970 yılında kurulan TEKSEN'in kurucu bir üyesi olarak, bu kez de Tüm Teknik Personelin Sendika kurmasını katılmaktayım. Hatta bu örgütlenmede geç bile kaldık diyebilirim.

Siyasî tarihimize 12 Mart Muhtırası diye geçen olaydan sonra Kamu kesiminde çalışanların (işçiler hariç) Sendika Kurmaması ve var olan Sendikaların da kapatılması Anayasa değişikliği ile sağlandığı bilinmektedir. Ancak; Demokrasiden yana bir Ülke olduğumuza göre kişisel özgürlükler kısıtlanmamalı ve yasalara uygun örgütlenmeleri yasaklanmamalıdır. Bu nedenle Anayasamızda yapılacak yeni bir düzeltme ile tüm çalışanlara Sendika Kurma ve grev hakkı artık verilmelidir.

İlk aşama olarak meslek grubu veya ünvan ayırımı yapılmaksızın Tüm Teknik Personeli içine alan bir sendika kurulmalı, çalışmalarına hemen başlamalıdır.

Sendikamızın kurulması gerçekleştikten sonra izlenecek yol ve tutum konusu tartışılabilir. Bu konudaki kişisel kanılarımı şöyle sıralayabilirim.

1 — Tüm Teknik Personeli içine alan bir Sendika oluşturmak ve var olan Sendikalar Konfederasyonundan birisine katılmak.

2 — Var olan Sendikalar içinde yer almak,

3 — Kamu kesiminde çalışan Teknik Personelin, yine kamu kesiminde çalışan diğer personelle birleşerek bir sendika oluşturması, özel kesimde çalışan Teknik Personelin yine bu kesimde çalışanlarla birlikte bir sendika oluşturması düşünülebilir.

Sendikalaşarak örgütlenmekteki amacımızın; kişisel haklarımızın savunulmasından çok, Teknik Personel olarak topluma dönük bir güç birliğini sağlamak ve yurt dışında olanak aramanın sonucu olan Teknik beyin göcünün durdurulması olduğu bilinmelidir.

Teknik Personel İşçi Statüsüne Alınmalı.

Turhan ÖZGÖKMEN

(*Köprüler Şefi*)

1939 da Cide'de doğdum. 1961 yılında İTÜ'den mezun oldum. Serbest olarak Statik Proje Bürosunda ve İmar Müdürlüğünde çalıştıktan sonra 1970 de YSE 1. Bölge Müdürlüğüne girdim. Halen Köprüler Şefi olarak görev yapmaktayım.

— *Sendikalaşma gerekli midir?*

Sadece teknik personel değil bütün Devlet memurları sendikalılaşmak zorundadır. Çünkü sorun, toplum içinde meslek ve bu meslekte uğraşanların haklarının, Devlet ve meslekten olmayanlara karşı korunmasıdır. Meslek hizmetinin değerini bulması ancak ekonomik ve kamu oyu açısından dialog kurmak sonucu mümkündür. Bugünkü sistemde bu dialoğ kurulamadığından hizmet karşılığında alınacak ücret Devlet bütçesinin olanakları çerçevesinde bazı kimselerin taktirine kalmaktadır. Ayrıca üzülerek görüyoruz ki teknik personel toplumu tam bir dayanışma halinde değildir. Çok kimse kendi çıkarını teknik personel toplumunun çıkarına tercih etmektedir. Yani bu başıbozukluk içinde «Gemisini kurtaran kaptan» anlayışı hakim görünmektedir. Sendikalaşma bu düzensizliğe de son verebilecektir.

— *Bütün memurlar bir arada mı sendikalılaşmalı, yoksa teknik personel ayrı sendika mı kurmalı?*

Bence diğer memurlarla beraber aynı çatı altında bir mücadeleye girmek teknik personele hiçbir hak getirmeyecektir. Teknik personeli diğer Devlet memurlarından ayrı düşünmek gereklidir.

Teknik personelin Devlet memurları kapsamından çıkarılarak işçi statüsüne alınması zorunludur. Bugünkü uygulamada Devletin gözle görülmeyen büyük zararları vardır. Devlet yatırımlarının istenilen biçimde gerçekleştirilebilmesi ancak teknik personel sorununun çözümüne bağlıdır. Tecrübeli ve güçlü elemanlardan boşalan kadrolar yetersiz ve tecrübesiz elemanlarla doldurulmağa çalışılmaktadır. Evvelce liselerin en ileri beyinlerini toplayan teknik öğretim bugün her tarafta mantar gibi bitiveren özel okullar sonucu eski kalitesini kaybetmiş durumdadır. Yeni eğitimden geçerek işe başlayan bir elamının randıman vermesi çok daha uzun bir zaman sonucunda mümkün olabilmektedir. Bütün bunların düzeltilmesi muhakkak ki uzun bir süreye bağlıdır. Ancak halen her geçen gün meslek hak ve haysiyetimizden birşeyler götürmektedir. Bunun önüne geçilmesi, mesleğe bağlı her elemanın bu açıdan bilinçlenerek dayanışma içine girmesi ve bir sendika çatısı altında meslek içi ve dışı mücadelesini sürdürmesi ile mümkündür.

Madem Demokrasiyle Yönetiliyoruz.

SAİT OKUR

İnşaat Mühendisi

YSE 1. Bölge İçmesuları Yapım Şefi

İ.D.M.M.A. 1955-1956 mezunu

SORU — *Teknik personelin sendikalaşması hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?*

CEVAP — Ülkemizin Demokrasiyle yönetildiğinde herkes fikir birliğinde olduğuna göre, bireylerin hürriyet ve hakları yasalarla belirlenmiş ve teminat altına alınmıştır.

Bu nedenlerle, mevcut yasalar çerçevesinde Tüm Teknik Personeli kapsamına alan bir sendikalaşmaya gidilmesi halinde ülkemizin sorunlarına daha bilinçli ve daha sağlam temellere dayalı olarak eğilme imkânı doğacağı gibi, Tüm Teknik Personelin haklarının da gene yasalara uygun bir şekilde sağlanacağı kanısındayım.

Tüm Teknik Personelin çalışma koşulları, diğer değişik kuruluşların çalışma koşullariyle bağdaşamıyacağından sendikalaşma halinde, Tüm Teknik Personeli kapsamına alması gerektiği kanısındayım.

✱ kim ne diyor? ✱

Bütün Sendikal Haklardan Yararlanalım.

M. Salih MURADOĞLU

YSE 1. Bölge Müdürlüğünde İçmesuları Proje Şefi

Memuriyete giriş : 1958
Mezun olduğu okul : 1973
İ.D.M.M.A.

Teknik eleman olarak yasalar çerçevesinde sendikalaşmamıza ve sendikanın doğuracağı sosyal ve ekonomik bütün haklardan istifade ettirilmemize uygun olacağı kanaatindeyim.

Şayet sendikalaşmamız sağlanacaksa bu teknik elemanların kuracağı bir sendika olmalıdır.

Bir Farklı Görüş :

ZEKİ ERİŞİR

(YSE 1. Bölge'de Baş Müh.)
1940 Yıldız Teknik Okulu (İnşaat Mühendisi)

1970 D.M.M.A. de İhtisas bölümü.

Çalıştığım yerler:

Belediye Mühendisliği: İstanbul Maltepe Vilâyet Bayındırlık Md. leri (Ankara, Niğde).

İller Bankası: Su ve Sondaj İşleri.

Devlet Su İşleri : Bursa - Edirne.

YSE : Kuruluşundanberi.

İnşaat mühendisleri olarak bir takım mağduriyetlere uğradığımız aşikâr. Bunları ortadan kaldırmak için odamızın gösterdiği gayretleri takdirle karşılıyorum.

Sendikalaşma ve grev hakkı. İşçi sınıfına ayrılanların sendikalaşma sayesinde elde ettikleri imkânlar gözlerimizin önünde. Bu bakımdan bizim de aynı yolu açmaya çalışmamız düşünülebilir.

Ancak, biraz derinliğine inince bunun bazı önemli mahzurları akla geliyor. Örneğin, işçi sınıfına girelim deyince işveren kim olacak? Devlet hizmetinde çalışanlar da hangi kademede sınırlanacak bu sendikalı grup?

İşveren devlet ve onun icracısı hükûmet, Kamu sektöründe çalışan herkes hükûmetin bir temsilcisi. Şu halde hepimizin aynı statü içinde olmamız gerekir. Bence bunun adı ne işveren ve ne de işçidir, bunun adı Devlet Personelidir.

Grevi düşünelim: adımız ne olursa olsun biz grevi kime karşı yapacağız? İş sahibi Devlet ve uygulayıcısı hükûmet. Bizler de, hepimiz, hükûmetin elleri, kollarıyız, yani hükûmetin kendisiyiz.

Muhakememizi bu yoldan yürütürsek dertlerimizi nasıl halledeceğiz?

Şu örnekleri düşünüyorum: Hâkimler, savcılar, üniversite öğretim üyeleri, avukatlar, öğretmenler, askerler arka arkaya, çok defa sessiz sedasız türlü haklar elde ettiler. Hepsinin özel kanunları var.

O halde aynı yol bizler için en uygun olmaz mı? 10195 sayılı kararname nasıl çıkarılmıştı?

Yan ödemeler konusunu bazı üniteler ne güzel halletmişler: Aylığının şu oranında tazminat.

İş riski, iş güçlüğü, temininde ki güçlük gibi dağınık, müphem, elâstiki bölümler konuyu arap sacına çevirmiyor mu?

Su kanaata varıyorum: Parlemento ve Kanun yolu; Özel (Teknik personel kanunu) hedefimiz, tek hedefimiz olmalıdır.

Şöyle özetleyeyim: Düşününce kamu sektöründe çalışanlar için sendikalaşmayı daha mahzurlu buluyor, Teknik Personel kanunu fikri üzerinde çalışmalarımız teksif edilmesinin daha başarılı ve daha kolay olacağına inanıyorum.

Odada çalışan bütün arkadaşlarıma, meslek için yaptıkları gayretlerden dolayı teşekkürlerimi ve başarı dileklerimi sunuyorum.

Randıman Gittikçe Düşüyor.

ÖMER YILDIRIM

(İçme Suları Kesin Hesap Mühendisi)

Doğum : Rize 1931

Mezuniyet: İst. Teknik Okulu 1956 - 1957

1957 - 1964 arası İller Bankasında,

1964-1970 arası serbes çalışma.

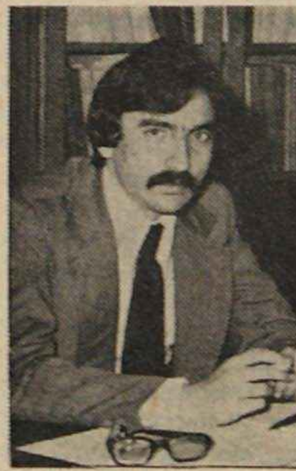
1970 den itibaren YSE 1. Bölgede çalışıyorum. Kati Hesap Büro Mühendisi.

Randımanlı bir çalışma için teknik elemanların kanuni haklara dayalı bir sendikalaşma tesis etmeleri uygun olur.

Halen, bilhassa, devlet teşkilâtında çalışan teknik elemanların geçim durumlarının müşkül olduğu ve bu elemanlardan çok az randıman alındığı görüşündeyim.

Memleketimizin mukadderatı bakımından bir an önce gerekli tertibatın alınması lâzımdır.

Halen yan ödemeler dahil alınan aylıkla bir ailenin geçinmesi mümkün değildir. Bu da haliyle umumi randımanın düşük olmasına sebep olmaktadır.

Antidemokratik Duruma Karşı Mücadele Yöntemi

HÜSEYİN AKDAĞ

1946 senesinde Erzincan'da Çayırlı kazasının BAŞKÖY köyünde dünyaya geldim. İlkokulu köyde bitirdikten sonra orta, lise ve üniversite öğrenimimi İstanbul'da yaptım. 1971 Şubat dönemi Işık M.M.O. Mezun olup halen YSE 1. Bölge Köprüler servisinde Kontrol Müh. liği yapmaktayım.

Ülkemizin içinde bulunduğu bugünkü sosyo-ekonomik ortamda sendikalaşmanın artık kaçınılmaz bir hale geldiğini sanırım herkes anlamıştır.

Toplu sözleşme ve grev haklarını içeren bir sendikalaşma tüm çalışanların olduğu gibi çalışanların bir parçası olan teknik elemanların da en demokratik bir hakkıdır. Çok doğal olan bu haklardan şimdiye dek mahrum edilen teknik elemanlar artık bugünkü üretim ilişkileri içinde sınıfsal yapılarını iyi belirleyip kesinkes saflarında yerlerini almalıdırlar.

Bir çocuğa bile anası ağlamadıkça meme vermezken bizler haklarımıza sahip çıkmaz eli kolu bağlı beklersek bu hakları kimse vermez. Hangi siyasî parti gelirse gelsin onlardan bunu beklemek aşırı iyimserlik ve hayalcilik olur.

Toplumların geçmişlerine şöyle bir göz attığımızda kazanılmış tüm haklar belirli bazı mücadeleler sonunda alınmıştır. Bu haklı mücadelelere karşı siyasal iktidarlara hakim olan sınıflar daima anti demokratik yollarla karşı çıkmışlardır. Bugün bizlerin de içinde bulunduğu bu anti demokratik durum karşısında demokratik hakları almak için mücadele yöntemimiz nasıl olmalıdır.

Benim şu anda aklıma gelenleri şöyle sıralar isek:

1 — Bütün meslek örgütleri ile dialoğ kurup ortak bir strateji etrafında işi fiiliyata dönüştürecek örgüt çekirdeği oluşturulmalıdır.

2 — Bu çekirdek kamu kesiminde çalışanların karşısına çıkan yasal durumu ortadan kaldırmak için sendikalaşma ile ilgili bir panelde konuşan Sn. Anayasacı Prof. Muammer AKSOY'un *«eski anayasada var olan hakkın yeni anayasada müteber olmayan değişikliği ile ortadan kaldırıldığı»* görüşlerine dayanarak Hûkuki yönde çeşitli girişimlerde bulunulmalı ve siyasî partilere baskı yapılmalıdır.

3 — Bunlardan bir netice alınmaz ise kanımca TÜTED'i daha çok kitlelere indirip maddî yönde güçlenmesini sağlamalı ve bundan sonra aktif sendikalaşma mücadelesine girişilmelidir.

Nasıl bir sendikalaşma sorusuna gelince bence bu daha sonra düşünülmelidir. Bir kez bu hakkı elde edelim, pratikteki durum ve ülke şartları neyi gerektirir ise ona göre bir tavır belirlenmiş olur.

Geç Kalmamak İçin Özel Kesimde Çalışanlar İlk Adımı Atmalı !...

TANSEL VARDAR

İ.T.Ü. İnşaat Fakültesinden 1967 senesinde mezun olup askerlik görevimi müteakiben 1969 senesindenberi Y.S.E. 1. Bölge Müdürlüğünde Köprü proje ve kontrol mühendisi olarak çalışmaktayım.

Anayasamız tüm çalışanlara sendikal haklar tanımıştır. Ancak Anayasa'ya aykırı bazı yasalar —veya yasaların bu şekilde tefsiri— ile teknik elemanlar sendikal haklarından mahrum edilmektedir.

Teknik personelin sendikalaşma isteği büyük ölçüde kamu sektöründe çalışan arkadaşlarımızdan gelmekte ve bu hususta yapılan girişimler de yukarıda belirtilen sebeplerle neticesiz kalmaktadır. Teknik personel ister kamu ister özel sektörde çalışsın, bir emek sınıfıdır ve kanımca önce bu çerçeve altında birleşmeli ve birleştiğini gösterebilmelidir.

Sendikal hakların kazanılmasında geç kalmamak için hiç olmazsa Özel Sektöre emeğini arz eden arkadaşlarımız tarafından bir sendika kurularak teknik elemanların da bir emek sınıfı olduğu ortaya konursa bu hususta atılabilecek ilk adım atılmış olacaktır.

Kamu sektöründe çalışan teknik personel de böyle bir sendikaya üye olarak gerekirse Anayasa mahkemesine baş vurarak haklarını aramalıdır.

Örgütlenme Sınıflararası İlişkilere Göre Düzenlenmeli

RECAİ HİÇDURMAZ

YSE 1. Bölge Müdürlüğü İçmesuları Proje Şefliği

1972 - 1973 İ.D.M.M.A. Işık Mühendislik Yüksek Okulundan Haziran döneminde mezun oldum.

YSE 1. Bölge Müdürlüğünde 1965 yılından bu yana ressam olarak çalışmaktayım.

Uygar ve Demokratik toplum düzeninde sınıflar örgütleri ile temsil edilirler. Biz teknik elemanlar'da bir sınıf teşkil ettiğimize göre; örgütlenmek ve yurt yönetiminde, ulusal ekonomik girişimlerimizde ağırlığımızı koymak zorundayız. Örgütlenmezsek her birimiz bireysel hareketlere başvurmak ve dolayısiyle toplumda sesimizi duyuramamak durumunda kalırız. Kısaca örgütlenme bizim açımızdan kaçınılmazdır.

Bu girişimde faydalanacağımız ve desteğini sağlamamız gereken kardeş örgütler vardır. Şahsen bunların başında işçi sendikalarını düşünüyorum. Aramızda dayanışmanın sağlanması halinde gerçek demokrasiye hızla, demokratik haklarımıza daha çabuk kavuşacağımıza inanıyorum.

Toplum içinde örgütlenmeyi sınıflar arası ilişkilere göre düzenlemek gereği göz önünde tutulursa; yapılacak girişimlerin tüm çalışanlar adına ve faydasına bağlı olarak yürütülmesi uygun düşer. Demek oluyor ki teknik elemanların kuracakları bir örgüt, diğer kesimlerin örgütlerinden ayrı olsa bile sosyal ve politik yönlü amaçları ile onlarla aynı paralelde olmalıdır.

— Ona Birşey Olmaz O Sendikalı —

Mücadelemizle Pasiflikten Kurtulalım

ZÜHAL MİRAP

YSE 1. Bölge Müdürlüğünde 1,5 senedir proje mühendisi olarak çalışmaktayım.

Ekonomik, sosyal ve demokratik hakları hiçe sayılan, kamu kesiminde çalışan teknik eleman sorunlarının ciddi bir şekilde ele alınması artık kaçınılmaz olmuştur.

Söz konusu çözüm kamu personeline toplu sözleşme ve grev hakları ile sendikal hakların verilmesi ile mümkün olabilir. Şayet az ücret alıyor, sendikasızlıktan şikâyet ediyorsak bu sorunlarımızı mücadelemizde pasiflikten kurtularak çözümleyebiliriz.

Toplu sözleşme ve sendikal haklarımızı elde edebilmek için kamu kesiminde görevli tüm teknik elemanlar olarak mücadeleye katılmalı ve bilinçli bir şekilde yılmadan sürdürmeliyiz.

Daha Etkin Davranmak Zorundayız...

MENNAN ERTİN

1969 İTÜ İnşaat Fakültesi mezunuyum. Askerlik sürem dışında Bursa ve İstanbul YSE Bölge Müdürlüklerinde çalıştım. Şu anda YSE 1. Bölge Müdürlüğü Köprüler Şefliğinde (İst.) kontrol mühendisiyim.

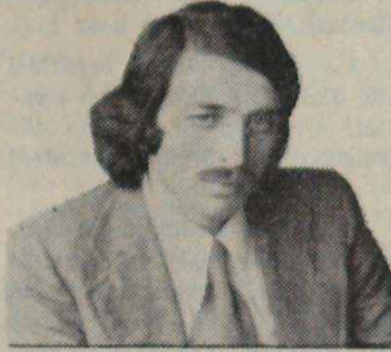
Teknik personelin sendikal haklarına kavuşması sorunu uzun süredir aramızda güncelliğini sürdürmektedir. Artık tüm arkadaşların —siyasal düşüncesi ne olursa olsun— görüş birliğine vardığı ve etkili girişimlerde bulunulmadığı sürece elde edilemiyeceğine inandığı bu haklı davamızda gereken ağırlığı koymamız kaçınılmaz hale gelmiştir.

Özel sektörde çalışan arkadaşların büyük çoğunluğu davaya inanmakla birlikte, bu konuda çeşitli nedenlerle âtıl kalmakta ve kamu sektöründeki teknik personelin bu konuda sahip olduğu dinamizmde görünmemektedir. Kanımca en tutarlı yol özel kesimde çalışan arkadaşların, teknik personelin kuracağı sendikanın çekirdeğini oluşturmaları, kamu kesimindeki arkadaşların katılmasından sonra gerekli yasal girişimlerde bulunmamız, sonuç alınamazsa —ki ülkemizde iktidar olacak partinin siyasal görüşü ne olursa olsun bu haklarımızı vermeğe kolay kolay yanaşmıyacağını hepimiz çok iyi biliyoruz— daha değişik ve etkin davranış biçimlerine girmemiz zorunludur.

Kararnamelerle sadaka verilir gibi verilecek yan ödemeler ve kendi çıkarı açısından bize göz kırpacak partilerin içtenliği hangi boyutlarda olursa olsun, mevcut düzen içinde bunlar bize karşı daima yem veya baskı aracı olarak kullanılacaktır.

Demokratik özgürlüklerine sahip olmaması nedeniyle yarınına güvence ile bakamayan, tüm yatırımların projelendirilmesi ve gerçekleştirilmesinde en önemli görevi üstlenmiş olan teknik personel, çeşitli nedenlerle baskı altında tutulduğu, örgütlenip sesini etkin biçimde duyuramadığı sürece ne fazla verimli olabilmekte ne de ülke çıkarlarını gereğince koruyabilmektedir.

Bu nedenle sendikal hakların alınmasında verilecek uğraş uktsaldır, gereklidir.

Yabancı Sömürüsü de Önleyebiliriz...

ŞANVER İNCEÖREN

İnşaat Mühendisi

1972 senesinde İDMMA Vatan Yüksek Okulundan mezun oldum. İlk önce Emek İnşaat'ta ve bilâhare 1973 senesinden beri Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığı YSE 1. Bölge Müdürlüğünde Kocaeli - Kandıra Hiro Grup Köyleri İçmesuyu inşaatında kontrol mühendisi olarak görev yapmaktayım.

Teknik personel kapsamı altında görevlerini ifâ etmekte olan bizler, günün icabı sosyal ve teknik şartlar bakımından sınırlandırılmış bulunmaktayız. Çağımızın ön gördüğü ilerlemeye ancak belirli bir katkımız bulunmaktadır.

İleri bir atılım ve aşama için ilk önce mesleğimizin yolunda uğraştığımız anlaşılmalı ve bunun için de normal koşullar altında sosyal güvenliğimiz sağlanmalıdır.

Bugünkü ortamda sendikal haklarımızın verilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Ancak tüm teknik personelin aynı sendika altında ve kuvvetli bir bünyeyle çalışması, bizlerin geleceğini emniyete alaca-

(Devamı 11. Sayfada)

Ve YSE'de Çalışan 2 İşçi Arkadaşın Teknik Elemanların Sendikalaşması Hakkında Görüşleri :

Sendikal Örgütlenme Girişimleri

FAHRİ GENÇ
(Teknisyen)

1 — 1935 _ Karasu/Sakarya doğumluyum.

2 — Evliyim 3 çocuğum var.

3 — 1960 yılından bu yana içmesuyu teknisyeni olarak sırası ile DSİ., Bayındırlık ve YSE. teşkilâtlarında çalıştım. Halen YSE. 1. Bölge Müdürlüğünde ayni pozisyonla çalışıyorum.

4 — YOL - İŞ Federasyonu'na bağlı YSİ-İŞ Sendikası üyesiyim.

Kapitalist düzenin kuralı olarak, Türkiyemizde de çalışanlar, işçi - memur - yönetici _ işveren vekili şeklinde bölünmek, parçalanmak istenmiştir.

Oysa, aslında çalışan ve çalıştıran yani işçi ve işveren diye iki kesim vardır. Burada çalışanlar ister beden, ister fikirleri ile çalışsınlar, emekleri ile geçinirler. Mühendislerimiz, iktisatçılarımız, doktorlarımız v.s. eğer belirli süreler veya belirli üretimler karşılığı para alarak geçiniyorsa işçidirler. O bakımdan, toplumun gerçek temelini bulamamış olması nedeniyle, işverenlerce okşanan, iltifat gören bazı uzman işçilerimiz, zaman zaman bu aydınlar kadrosundan beklemediğimiz davranışlar göstermişlerdir. İşveren, bunların bazılarını vekâlet payesi ile biz işçi sınıfının karşısına dikmiş ya da dikmek istemiş, bizi karşı karşıya getirmeğe çalışmıştır.

Biz, işçiler, ötedenberi bu ayrıcalığı inanmıyor kesinlikle reddediyoruz. Tüm problemlerimizde onların aydın ve uygar katılımlarına sürekli gereksinmişizdir. Bunun sonucu olarak da, onların girişimlerinde yanlarındayız. 1963 yılından bu yana Türk İşçi Sınıfı'nın kavuştuğu çağdaş haklara, bugün bizden ayrı yöntemlerle çalıştırılan bu emekçilerin de kavuşmuş olmasını çok arzuladık. Çağımızda çalışanları bu denli kısıtlı olarak istihdam eden ülkeler giderek azalmaktadır. Türkiye'miz bu konuda Atatürkçü felsefenin önerdiği noktadan çok gerilerde bulunmaktadır.

Teknik elemanlarca bu çağdışı istihdam şekline karşı gelistirilen girişimler, bize ilerisi için yeşil ışık yakmıştır.

Bir sendikalaşma girişimi bu.. Araştırılıyor.. Küçük küçük sendikalar kurarak, bir federasyon haline mi gelelim, yoksa tümümüz bir büyük sendikada mı olalım? Üyelerin fikirleri derleniyor. Belki de bu araştırmadan sonra bir karara varılacaktır. Bu saptayış, er olur; geç kalır. Bunu kestirmek güçtür. Fakat kesin olan bir yan varsa, o da teknik elemanların artık belirli bir arayış içinde olduğudur.

Bu arada fikir olarak bir önerimiz var. Öncelikle, kendilerini işçi kabul etmiş olmanın sonucu olarak bütün problemlerine ilgi duymak zorundayız. Bu nedenle, girişimlerinden önce işçi sendikaları ile ilişki kurmalıdırlar. Konuyu sendikalara iyice açıklamalı, işçi kesimi ile ilgili yönlerini anlatmalıdırlar. Toplumsal, ekonomik ve politik amaçlarını belirgin durumda ortaya koymalıdırlar.

Herhangi bir girişimde belki de bir baskı denenmek istenebilir. Bazı elemanların işten uzaklaştırılması v.b. yollar sınanabilir. Bu yolla diğerleri yıldırılmak, girişim yeşermeden baltalanmak istenebilir. Böyle hallerde 1970 örneği sığınma ve inkâr mekanizmasının çalışması önlenmelidir. Birlikte çalışılan personelin kesin desteği sağlanmalıdır. Bu çok önemlidir. Kesin veya geçici uzaklaştırmalarda bu personel protesto ve yasal direnişlere başvurarak işi teknik elemanların lehine çevirebilirler.

Sendikalara gelince, bu örgütler daha doğrusu bu örgütlerin destekleri çok daha önemlidirler. Çünkü, sendikalar ekonomik bir güce sahiptirler. Politik baskı aracıdırlar. Teknik elemanların girişimleri sonucu bir direniş kaçınılmaz olabilir. Bunu düşünen birey cesaretini yitirebilir. O, bu uzaklaştırma v.b. baskı işlemlerini de belli ve yeterli miktarda para alabileceğine önceden inanmak isteyebilir. Bu onun hakkıdır da..

Gönül, tüm teknik elemanlarımızın mutlu geleceklere kavuşmasından yanadır. Çünkü yurt ekonomisinin onlara çok ihtiyacı var. Biz onları mutsuz gördükçe mutlu olamıyoruz. Toplumun mutsuz kesimleri oldukça yaşadığımız mutluluğun geçici olduğu inancındayız.

Bu aşama tamamlanırsa; teknik elemanın aile ekonomisinin temeli sayılan aylık geliri mizah konusu olmaktan kurtulabilir. Teknik eleman susmak zorunluluğunu geride bırakabilir. Araştırma güçleri kırbaçlanabilir, faydalı üretimlerin artışını etkiler, tarihsel fonksiyonlarını ifa edebilirler.

Çağdaş ve uygar toplumlarda toplumun çeşitli sınıflarına bağlı bireyler ancak örgütleri ile seslerini duyururlar. Aksi halde her birey, tek başına ses vermek isteyecektir ki, bu yüzyıl Türkiye'sinin aydın tek- ilkel bir yöntemdir. 21 inci nik elemanlarına örgütlenme, sendikalaşma özgürlüğü mutlaka tanınmalıdır. Aksi halde bu hakkın, bu özgürlüğün kazanılabilmesi için, hiç de hoş sayamayacağımız olayları yaşamak zorunda kalırsak bunun sorumlusu teknik elemanlarımız değildir. Çünkü artık dünya çok küçülmüştür. Çağdaş insan çok hızlı yaşamaktadır. Ulaşım ve modern bilgi transferi kişiyi etkilemekte, ona yön vermekte onu şekillendirmektedir.

Dış ülkelerdeki her olay anında bize, gözümüze ve kulağımıza hatta davranışlarımıza yansıyabilmektedir. Bu derece olağanüstü yanları ile üzerinde yaşadığımız dünyaya uymak önce teknik elemanların işidir. Bu görevi yüklediğimiz bu seçkin aydınlar topluluğuna sendikalaşma hakkının tanınmasında çok geç kalınmıştır. Hem de utanç duyulacak derecede.

SENDİKALAŞMADA TEKNİK PERSONEL...

Bugün her meslek grubunda olduğu gibi çalışma hayatında teknik hizmetleri iş edinmiş olan kişiler sınıfsal bir mücadelenin içine girmeli ve demokratik kurallar içinde yasaların vermiş olduğu bütün haklardan faydalanmalıdır.

Teknik personel kalkınma çabaları içinde bulunan yurdumuzda mevcut kuruluşları ile etken olamamakta dolayısı ile sendikalaşmak bir zorun haline gelmektedir.

Türkiye'de teknik personeli gerçek açıdan iki kısımda görmek gerekmektedir.

a) Kamu kesiminde çalışmakta olan 657 sayılı kanuna tabi memur teknik personel,

b) Serbest olarak ya da özel kesimde çalışan teknik personel,

Kamu kesiminde bulunan personelin sendika kurması kanun mevzuu olmakla bera-

(Devamı 11. Sayfada)

M. ŞADİ ESGİN
(Formen)

teknik güç'e

Teknik Adam gereksizliği demagojisiyle yönetilmek isteniyor ülkemiz. Bu ise çağdışı zihniyetiyle, Aristo mantığıyla bizleri oyuna getirmek isteyen pis kapitalistlerin işidir...

ÜYE MEKTUPLARI

VİZE UYGULAMASI ÜZERİNE

İ. ZİYA ARACI :..

Sayın Meslektaşlarım,

Bu teknoloji çağında çağ dışına itilmekteyiz. «Bu böyle devam eder» felsefesiyle mideden gelen sese aldırmamak, tam aksi «Bu böyle devam edemez, etmemelidir» demekle yetinmek, elden gelen hiç birşey yok, nereden baksanız felç olmuş bir mekanizma, rayından çıkmış bir lokomotif, çıkarcı çevreye hizmet eden ağır aksak çalışan bir motor, halkı sömüren bir çark diye hayıflanmak, serzenişte bulunmak: Bence geri kalmışlığın çaresi değil beterin beterine gidişin seyridir.

Bu düzen bozuk; evet düzenin bozukluğunu sağır sultan duydu. Neden onarılmıyor bu aksaklıklar, demek ki idareciler ilgilenmiyor, davaya sahip çıkan yok gibi lâf boluğunda kazan kaynatıp zaman kaybetmenin de kimlerin işine yaradığını beşikteki bebekler dahi öğrendi. Bu tutumumuz bozuk düzenin tasdikçisi olmaktan öte birşey yapmadığımızı gösterir. Halimize çıkarının gereği dramatik görünenler bile rollerini teknikten faydalanarak yapıyorlar. Oysa bütün bunlar teknik adamlar olarak olanak dışı bir davranıştır.

Menfaatlerimize gerek maddeten gerekse mühendislik açısından ters düşmenin aynıdır.

Bu düzeni değiştirmenin, sonu gelmez ağrıları dindirmenin, sanırım tek yolu bu değilse bile en önemli düğüm noktalarından biridir. Herşeyden önce modası geçmiş çağ dışı yöntemlerle ülkemizdeki yabancı firmaların veya aynı amaçlı çıkarcıların yutturmaca gösterilerini teknik sayamayız. Aynı nedenle teknik adam tarifimizde de morison şirketinin yetiştirdiği çağa ters düşen ülke çıkarlarına aykırı mühendislik kavramından bahsetmediğimi açıkça belirtmek isterim.

Hepiniz biliyorsunuz ki öneriler öğüt değildir. Size mühendislik menfaatiyle direk ilgili en önemli konusunu açıklıyorum: ki hepinizin bildiğini de biliyorum. Odamız geç de olsa «VİZE konusuyla mühendis ve mimarlar hesabına önemli bir adım atmış oldu. Yerinde ve kaçınılmaz olan bu ameliyatın sonunda gereken pehrizi yine maalesef mühendis ve mimarların bozduğunu öğreniyoruz hatta böylelerine tanık oluyoruz.

Hepimizin bu fırsatı değerlendirmesi gerekmez miydi. Uygulamayı başka belediyelere taşımak, uygulamanın aksaklıklarını önleme çarelerini aramak gerek ve şarttır. Bütün bunlar olmadığı gibi uygulama sınırlarında vize sonucu ki konumuzun esası budur; ASGARİ ÜCRETE neden ilgi duyulmuyor.

Tüm gerçek mühendis ve mimarlar dikkatinizi rica ederım. Aslında iki taraflı menfeatler kimlerin hesabına belli olmayan amaçlar uğruna yok olup gidiyor. Teknik camianın sorumluluğu sınırsızdır. Kabullenmemiz gerekir ki teknik adam en ağır işçidir, gereğinde çok şey istenir istenecektir de. Bu gerçek mühendisliğin espirisidir.

İşte bu zor koşullar altında bu ağır yükü karşılıksız taşımak istemi ne çaresizliğin sonucu ne de içten gelen bir duygusallığın ürünüdür. Öyleyse bize maddi olanak sağlayan bu fırsattan faydalanmalıyız. Hal böyle iken bizler dünyada eşine rastlanmayan bir tutum içindeyiz. Hem açlık'tan bahsediyorsun hem de ayağına gelen nimeti itiyorsun daha da ileri gidip bağışta bulunuyorsun. Bu hareketinle yeni bir fırsat sağlıyorsun mideciler ailesine.

Şunu hiç bir zaman unutma VİZE uygulamasıyle yapıtlar az da olsa kontroldan geçmiş olacak. Bu bir mecburiyettir. Asgari ücretle de mühendislerin birleşmesinde çok önemli olan maddi unsur ortaya çıkmış oluyor. Bu noktanın gereğince benimsenmesi zorunludur. Ülkenin yararına olan budur. Başka çaresi yok düzenin düzenli olmasında.

Yukarda açıkladığım nedenler şunu ortaya koymuştur; Mühendisliğin nedenini, görevini, tüm ağırlığı ile belirtmekte büyük yararlar var. Neden bunu hiç değilse kendimiz kabul etmiyoruz, neden küçük hesaplarla çıkmaz sokaklara dalıyoruz. Neden çıkarından başka hiç bir düşüncesi olmayan beyinsizlerin halkı soymasına, bizim hesabımıza sabote etmesine alet oluyoruz.

Eğer böyle bir zorunluk varsa, bunu kabullenecek kadar güçsüz kaldıysak o zaman ülkede tekniğin yeri yok demektir. Teknik olmayınca teknik adam gereksizliği demogojisiyle yönetilmek isteniyordur ülke. Bu ise çağdışı zihniyetiyle, aristo mantığıyla bizleri oyuna getirmek isteyen pis kapitalistlerin işidir. Sağ duyunuzun bu gibi oyunlara hiç bir zaman razı olmayacağını da biliyorum. Binlerce Mühendis ve Mimarın düşünce ve problemleri ayrı ayrı olacaktır. Oysa mantıklı teknoloji düşüne sahip Mühendislik espirisi tektir. Bu kavram temelden tek gelmiştir yine öyle kalacaktır. Ortak ilke ülkenin çıkarı doğrultusunda teknolojiye paralel olandır.

İşveren kim ve hangi şartlarda olursa olsun teknik adamdan daima istifade etmiştir etmektedir bu sonuç doğal; Bu istifade tek taraflı olmaz olmamalıdır. Bizler fikirlerimizi yurt çıkarlarına ters düşmeyecek şekilde onlara veririz. Danışman olarak onlara, çağdaş teknoloji doğrultusunda yol gösteririz. Bunun karşılığını da kuruşu kuruşuna almalıyız ki; Bunun da doğal olduğunu kabul ettirdiğimiz zaman hem çağdaş teknolojiye ters düşmemiş oluruz hem de topluma gerçekten hizmet etmiş sayılırız, en önemlisi emeğimizin karşılığını almış oluruz.

Bu konunun başka yönlerinde yine bu satırlarda buluşmak fırsatı bulursam mühendisliğin kilit noktasını bu noktadan isbat etmeye çalışacağım.

Toplumun tüm fertleri arasında biraz olsun ekonomik oran sağlandığı gün öyle zannediyorum birbirlerine olan saygınlığı artacaktır. Gelecekte daha da önem kazanacağını bildiğimiz bu konunun tüm mühendis-mimarlar topluluğunda saygınlık kazanması ümidiyle hepinize candan başarılar dilerim.

Saygılarımla.

Yabancı Sömürüsüde Önlenebilir

(Baştarafı 10. Sayfada)

ğı gibi, çalışmalarımıza verimlilik getireceğinden eminim.

Tüm bu aşamalarla yabancı meslektaşlarımızın akımını ve sömürüsünü önlediğimiz gibi, milletimize çok daha fazla yararlı olacağımız da görülecektir.

Bu sebeplerle sendikal haklarımızın bir an önce verilmesi için bir birlik içinde vereceğimiz savaşa hazırlanmalıyız.

Sendikalaşmada Teknik Personel

(Baştarafı 10. Sayfada)

ber özel kesim ve serbest çalışan teknik personelin sendika kurmasında hiç bir engelleyici husus yoktur.

Teknik personel, mevcut mesleki teşekküllerinin de yardımı ile sınıfsal açıdan mücadele edebilmek için gecikmeden sendikalarını kurmalıdırlar.

Her zaman örgütleri ile işçi kesimi teknik personelin yapacağı emek mücadelesinde müşterek hareket etmek mecburiyetindedir.

Demokrasiye Son Saldırılar

(Baştarafı 1. Sayfada)

yumuşama dönemlerinde bile demokratik - ekonomik baskı altında ezilmek istenen işçi sınıfımızdan söz etmek bile gereksiz. Baskılar elbette başta işçi sınıfı olmak üzere, arasında biz teknik elemanların da bulunduğu tüm çalışan kesimler üzerinde mengeneleşecekti.

Bekliyorduk bunu.

Ama gazetelerin kıyısında köşesinde kalan bu tevilmiş gibi gösterilmek olaylardan sonra faşizm dişlerini bütün keskinliğiyle ve çıplaklığı ile bütün manşetlerde kendini kabul ettirerek son defa gösteriverdi.

Gazetemizin baskıya hazırlandığı gün, Cumhuriyet Gazetesinin 25 Nisan günkü başlığını aynen alıyoruz «Bir işçi öldü, çok sayıda öğrenci yaralandı... KOMANDO VE POLİS SİTE ÖĞRENCİ YURDUNU BASTI...»

Bu saldırılar daha da artacağa benzer. Bize düşen görevin «bütün yurtsever demokratik güçlerle, kurum ve kişilerle safları daha sıklaştırarak ve her saldırıyı kendimize yapılmışcasına etimizde duyarak dimdik göğüsleyebilmek» olduğunu bir kez daha hatırlayalım ve tekrarlayalım: «BASKIYA - SÖMÜRÜYE - FAŞİZME KARŞI DEMOKRATİK GÜÇBİRLİĞİ...»

Avrupa Deprem Mühendisliği Konferansı Hakkında

Bundan evvelki Teknik Güç'ün 61-62 inci sayısında kısaca değindiğimiz İ.T.Ü. de tertiplenmesine karar verilen 5 inci Avrupa Deprem Mühendisliği Konferansının hazırlıkları hızla ilerlemektedir.

22-25 Eylül 1975 tarihleri arasında toplanacak konferans Avrupa memleketleri sınırlarını aşarak Dünya Deprem Mühendisliği Konferansı mahiyetine dönüşmüştür.

Konferansa tebliğ verme isteğinin çokluğu nedeni ile ve ileri sürülen isteklere uyularak tebliğlerin son gönderilme tarihi bir aylık uzatma yapılarak 30 Nisan 1975 olarak kabul edilmiştir.

Bu güne kadar gönderilen kati tebliğler 120 yi aşmış bulunmaktadır. Sunulacak bilimsel tebliğlerin 200'ü bulması beklenmektedir. Yakında yayımlanmış olan ikinci duyurudan anlaşıldığına göre, konferansta görüşülecek konuların şimdilik.

a) Mühendislik Sismolojisi ve Zemin Dinamiği,

b) Yönetmelik ve Nizamnameler,

c) Yapıların depreme mukabelesi,

d) Ucuz bina sorunu,

e) Yeni depremlere ait bilgiler konularını içerdiği konferansın muvakkat proğramı olarak da; 5 günlük sürenin aşağıdaki gibi değerlendirildiği öğrenilmiştir.

21.9.1975 pazar 8.00 - 20.00 kayıt işlemi,

22.9.1975 pazartesi 8.00-10.00 kayıt işlemi,

22.9.1975 pazartesi 10.00 - 12.00 Açılış seremonisi,

22.9.1975 pazartesi 14.00 - 17.00 Bilimsel Seksiyon,

22.9.1975 Akşam İ.T.Ü. tarafından kokteyl,

23.9.1975 salı 9.00 - 12.00 bilimsel seksiyon,

23.9.1975 salı 14.00 - 17.00 bilimsel seksiyon,

23.9.1975 salı akşamı gemi ile gezme koktey,

24.9.1975 çarşamba 9.00 - 12.00 bilimsel seksiyon,

24.9.1975 öğleden sonra serbest,

25.9.1975 perşembe 9.00 - 12.00 bilimsel seksiyon,

25.9.1975 perşembe 14.00 - 17.00 bilimsel seksiyon,

25.9.1975 perşembe 16.00 - 17.00 kapanış merasimi,

25.9.1975 perşembe Akşam Boğaziçi Üniversitesinde banket.

Ayrıca konferansa katılacakların eşleri için de özel program hazırlanmıştır. İ.T.Ü. Maden Fakültesi salonlarında Deprem Mühendisliği ile ilgili aletler ve malzemeler sergilenecektir. Bu sergiye yerli ve yabancı firmalar iştirak edeceklerdir.

Konferansa iştirak ücreti:

Yabancılar için 60 dolar, genç mezun öğrenciler için 30 dolar olarak saptanmıştır. Bu ücretin içersinde konferansa sunulacak bütün tebliğleri bedeli de dahil olacaktır.

Konferansın bitiminden sonra da memleket içinde, önemli tarihi, yerler ve yapıları göstermek maksadı ile konferans sonrası turlar tanzim edilmiştir. Dış memleketlerden büyük bir ilgi gören konferansa memleketimizden de aynı biçimde büyük bir oranda katılma olacağını ümit etmekteyiz ileride daha detaylı bilgiler verilecektir.

Faşizme Karşı Ulusal Bir Kenetlenme Gerek

Herkes şu soruyu cevaplamalı: «Demokrasi yaşayacak mı?» M.C. girişimleri başlatıldığından bu yana giderek artan faşizan eylemler, ölümler yaratıyor. Türkiye, bugün, demokrasi düşmanlarının, millet düşmanlarının yoğunlaşan bir baskı ve terörü altında bulunuyor. Patronların, büyük sermayenin uydusu girişimler, ABD'ce alabildiğine destekleniyor. Milliyetçi maskeler altında emperyalistlere kul girişimlerde bulunanlar, sosyal barış adı altında yoğun bir sosyal kavgay· yürütüyorlar ve Atatürkçü ordu mensuplarından, işçilerc, yurtsever aydınlardan, yoksul emekçi halkımıza kadar bütün bir toplumun demokratik hak ve özgürlüklerini hedef alıyorlar.

Çağdaş dünyada faşizme geçit verilmiyor.. Bütün bır toplumu büyük sermayenin kanlı diktatorası altında süründürmeye yönelik bağlı faşist girişimler yaşatılmıyor. Faşizmin ne olduğunu çok iyi bilen İtalyan halkı bunun en son örneğini veriyor.. Bir sosyalistin öldürülmesi, bütün bir halkın kenetlenmesine ve yüzlerce faşistin hastanelik edilmesine yol açtı.

Ülkemizde de ABD emperyalizminin körüklediği ve beslediği faşist eylemler gereken cevabı alacaktır. Halka, demokrasiye inananların bu inançlarını ispat etmeleri bilinmez tarihlere ertelenemez. Sırtını artık açık olan güçlere dayayarak meydanlarda naralar atabilen aşağılık kompleksi içindeki kendilerine güvensiz halk düşmanları için başarı şansı artık kalmamıştır. Her türlü oportumist tutumlara karşı yurdumuzun bağımsızlığı için, gerçek özgürlük ve demokrası için tüm ulusal güçlerin faşizme ve emperyalizme karşı ulusal kenetlenmeleri gündemin ilk maddesidir..

Bu madde hiçbir gerekçeyle ertelenemez. Demokrasiden ve bağımsızlıktan yana güçler, Ana muhalefet partisi CHP, kurulmuş ve kurulacak sosyalist partiler, işçi konfederasyonları, bağımsızlıktan, demokrasi ve sosyal ilerlemeden yana diğer tüm güçlerle - memurlar, öğretmenler, ilerici gençlik ve kapitalizmin çilesini çeken diğer sınıf ve katmanlarla anti-faşist ve anti-emperyalist ulusal kenetlenmeyi sağlamalıdırlar.

Bu, bütün bir ulusa karşı tarihsel bir görevdir.

Herkesi, mutlaka ilerici güçlerin zaferiyle sonuçlanacak bu ulusal kavgada yerini ve safını almaya çağırıyoruz.

DUYURU

TEKNİK-GÜÇ yazı kurulu üyelerimizin iş yerlerindeki şikâyetlerini dile getirmek istemektedir. Bu da her üyemizin gönüllü bir muhabir gibi bize haber iletmesi ve belge yollaması ile mümkündür. Sorunlarınızı, haberlerinizi yansıtmanızı bekliyoruz.

TEKNİK - GÜÇ

TEKNİK GÜÇ

● 15 günde bir çıkar ● İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN YAYIN ORGANIDIR ● İSTANBUL ŞUBESİ TARAFINDAN YAYINLANIR ● Sahibi İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Adına: ERTUĞRUL TIĞLAY ● Yazı İşleri Müdürü: YAŞAR YILMAZ Teknik Sekreter: ERHAN GÖMUÇ ● Adres: Halaskârgazi Cad. No. 35, HARBİYE - İSTANBUL ● Tel: 48 36 42 - 47 96 57 ● Dizgi Baskı: DİZERKONCA MATBAASI ● Tel: 27 79 86 ● Yıllık Abone Bedeli: 150 T.L. ● Öğrencilere: 50 T.L. ● BÜTÜN ÜYELERE PARASIZ GÖNDERİLİR ● Basılış Tarihi: 1 Mayıs 1975